ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Ϛ'.—ΑΡΙΘ. 294 ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (ΚΥΠΡΟΥ) 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1905

ΘΕΤΙΚΗ ΛΥΣΙΣ

Μὲ τὸν τρόπον ποὺ πηγαίνουν τὰ πράγματα τῆς Κύπρου εἶνε νὰ τραβᾷ κανεὶς τὰ μαλλιά του καὶ ν'ἀπελπίζεται κάθε στιγμὴν περὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς προόδου εἰς τὸν ἀπομονωμένον αὐτὸν τόπον.

Τὸ θέμα τῆς ἐξωτερικῆς συγκοινωνίας ἐκοσκινίσθη τόσον πολύ, ἐξηντλήθη τόσον τὸ λεκτικὸν τῆς Κυπριακῆς Δημοσιογραφίας ἐπὶ τῆς ἡμιβαρβάρου καταστάσεως ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ ἐπὶ ἑνὸς τόσον σπουδαίου παράγοντος τῆς τεχνικῆς βελτιώσεως, ὥστε δυσκολευόμεθα νὰ εὕρωμεν πλέον λέξεις διὰ ν' ἀφιερώσωμεν εἰς αὐτὸ, παρὰ τὴν ἀνάγκην ἥτις ἀπαιτεῖ καθημερινὴν ἀνακίνησίν του.

Ἔχομεν τοὺς περιηγητάς, οἱ ὁποῖοι φωνάζουν κάθε στιγμὴν ὅτι ἐνόσῳ τὰ ἀτμόπλοια τὰ ὁποῖα ταξιδεύουν μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Κύπρου εἶνε τὰ ἴ δ ι α, δὲν θὰ τολμοῦν νὰ ριψοκινδυνεύσουν ταξίδι μέχρι τοῦ ἱστορικοῦ ἐδάφους τῆς Μακαρίας.

Ἔχομεν τὸ ἐμπόριον, τὰ γεωργικὰ προϊόντα μας, ὀλίγα βιομηχανικά, τὰ ὁποῖα κλαίουν καὶ κατακόπτονται διὰ τὰ κολοβὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας.

Ἔχομεν ἐπίσης τὰ ταχυδρομεῖα, τὰ ὁποῖα ἔρχονται εἰς οὐδόλως καταλλήλους ὥρας καὶ ἀναχωροῦν εἰς ἔτι ἀκαταλληλοτέρας. Ἔχομεν—καὶ τί δὲν ἔχομεν, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ ὑφίσταται τὰ ἀποτελέσματα ἐλεεινῆς ἐπικοινωνίας;

Καὶ ὅλα, διότι ἡ Νῆσος αὐτὴ ἡ ἐγκλείσασα τόσα βασίλεια, τῆς ὁποίας τὰ πλούτη τὴν ἔκαμαν ζηλευτὴν μεταξὺ τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου, καὶ ἡ ὁποία κοιτώρα μὲ ὅλην τὴν φτώχεια της, μὲ ὅλην τὴν οἰκονομικὴν ἐξάντλησίν της, μὲ ὅλην τὴν τρομερὰν ἐλάττωσιν τοῦ πληθυσμοῦ της, καὶ τὰ παρόμοια μειονεκτήματα, δίδει ἀκόμη περίσσευμα ἐτήσιον 60—70 χιλιάδας λίρας ἀγγλικάς, ἁπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ γεμίζουν τὲς τσέπες τῶν εὐρωπαίων φεουδαρχῶν τοῦ χρήματος, χωρὶς νὰ δύναται, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα, χωρὶς νὰ κατορθώνῃ νὰ διαθέτῃ μόνον 3,000 λίρας διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ συγκοινωνίαν ἀνάλογον τῶν περιστάσεων καὶ τῶν κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν της. Συγκοινωνίαν, ἡ ὁποία νὰ τὴν κρατῇ εἰς σχέσιν τακτικὴν μὲ τὸν λοιπὸν κόσμον, ἡ ὁποία νὰ δυνηθῇ ν' ἀναζωογονήσῃ τὸ ἐμπόριον, τὴν γεωργίαν, καὶ τὴν βιομηχανίαν της.

Ἡ κατάστασις εἶνε ὁλοτελῶς ἀπελπιστική. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι ἡ ἐποχὴ τῶν κοινολογιῶν πρέπει νὰ λήξῃ ὁριστικῶς, καὶ ὀφείλομεν νὰ εἰσέλθωμεν πλέον εἰς τὴν φάσιν τὴν ἱστορικὴν, εἰς ἐργασίαν δημιουργοῦσαν τὴν ἱστορίαν ἑνὸς τόπου, εἰς περίοδον σοβαρωτάτων ἔργων καὶ τῆς δουλειᾶς τῆς δυναμένης νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς ἄρχοντάς μας καὶ νὰ κινήσῃ τὸν λαόν μας.

ἐ

Ἡ ὑπόθεσις τῆς συγκοινωνίας ἀποτελεῖ μέρος τοῦ γενικωτέρου ζητήματος, τοῦ Φόρου, τὸν ὁποῖον πληρώνομεν κατ' ἔτος ἐκ τῶν περισσευμάτων τῆς Νήσου.

Οὐδέλως ἠνοχλήσαμεν τὸν Μ. Ἀρμοστὴν ἐντὸς τῶν τελευταίων ἓξ ἢ ἑπτά μηνῶν ἐπὶ τούτου, διότι ἠθέλαμεν ν' ἀφήσωμεν τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα ἐλεύθερον νὰ ἐπιδοθῇ μὲ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδιὰν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐκριζώσεως τοῦ σκανδαλώδους κακοῦ. Ἀλλὰ φρονοῦμεν—καὶ τὸ ζήτημα τῶν ταχυδρομικῶν ἐλλείψεων μᾶς τὸ ὑπενθυμίζει—ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ ἐπαναφέρωμεν τὸ θέμα ἐπὶ τοῦ τάπητος, καὶ ν' ἀπαιτήσωμεν—ἀλλ' ὄχι ὡς μούμιες, ὄχι ὡς ἄψυχα πτώματα, ὄχι ὡς ψάλται,—ν' ἀπαιτήσωμεν ὅπως ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις δώσῃ τὴν δέουσαν ἱκανοποίησιν εἰς τὸν λαόν, ὅστις διψᾷ δικαιοσύνην, ἐλευθερίαν, καὶ πραγματικὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων καὶ ποθῶν του.

ἐ

Μὲ τὴν ὕπαρξιν ὅμως τοῦ κομματικοῦ πολέμου, ἡ Κυβέρνησις ὡς νὰ ἐληστμονήθη, ἡ πορεία της ὡς νὰ ἐπιδοκιμάζεται καὶ αἱ πράξεις της ὡς νὰ μὴ ἔχωσιν ἀνάγκην ἐλέγχου.

Δὲν εἴμεθα ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι φρονοῦν ὅτι ἡ ὕπαρξις κομμάτων εἶνε περιττὴ, καὶ ἐμποδίζει τὴν πρόοδον ἑνὸς τόπου. Τοὐναντίον. Εἰς συνεχῆ δὲ ἄρθρα ἀνεπτύξαμεν τὴν γνώμην μας ἐπὶ τούτου. Εἴμεθα ὅμως τῆς ἰδέας, ὅτι εἰς χώραν δουλεύουσαν ὡς τὴν ἰδικήν μας ἡ μερὶς ἡ ἑκάστοτε ἀσθενεστέρα τῆς ἄλλης ὀφείλει νὰ παραχωρῇ ἀποφασιστικῶς τὸ βῆμα εἰς τὴν ἰσχυροτέραν μερίδα, νὰ συνεργάζεται δὲ ἡ μία μὲ τὴν ἄλλην κατὰ τῶν Κυβερνητικῶν ἀδικιῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ἐπουσιωδεστέρων ἀκόμη ζητημάτων—πολὺ περισσότερον ἐπὶ θεμάτων ὡς ὁ Φόρος τῆς Ὑποτελείας καὶ ἡ ἐξωτερικὴ συγκοινωνία.

Τότε, ἀλλὰ τότε μόνον θὰ ἐπέλθῃ μιὰ εἰρήνη εἰς τὸν τόπον, καὶ αὐτὴ μᾶς φαίνεται ἡ θετικὴ καὶ συνετὴ λύσις πολλῶν περισπασμῶν καὶ πλείστων διενέξεων δημιουργηθεισῶν ὑπὸ τῆς παρούσης καταστάσεως.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΡΩΣΣΙΑ

Πῶς δυνάμεθα νὰ μὴ παρακολουθήσωμεν μὲ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον, μὲ συγκίνησιν, μὲ θρησκευτικὴν προσοχὴν τὰ μεγάλα συμβάντα τὰ ὁποῖα κρατοῦν σήμερον ἀνάστατον τὴν Ρωσσίαν ἀπὸ τὸ ἓν ἄκρον αὐτῆς ἕως εἰς τὸ ἄλλο;

Ὡς ἀνθρώπους, ὡς πολίτας, ὡς ὑποδούλους, τὰ ἱστορικὰ ἐπεισόδια τῶν ὁποίων εἴμεθα σύγχρονοι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μᾶς ἀφήνουν ἀδιαφόρους. Ἡ ἐργατία, τῆς ὁποίας τὸν καρπὸν βλέπομεν σήμερον, ἤρχισε πρὸ πολλοῦ, πρὸ δέκα, εἴκοσι, καὶ τριάκοντα χρόνων ἀκόμη.

Τόσα ἔξοχα τέκνα τῆς συγχρόνου Ρωσσίας, ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἐξόριστα εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ κόσμου, ἐπιστρέφουσι σήμερον εἰς τὴν πατρίδα των διὰ νὰ γίνωσιν αὐτόπται μάρτυρες ἠσχικῶν θυσιῶν, αἵτινες θὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἀπολύτρωσιν ὁλοκλήρων λαῶν ἀπὸ τὸ πάτημα τῆς πτέρνας τοῦ τσαρισμοῦ καὶ τῆς γραφειοκρατίας. Ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας τὰ τέκνα ταῦτα τῆς ρωσσικῆς πατρίδος ἠγωνίσθησαν τὸν καλὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνέρχεσθαι, ὑπὲρ τοῦ λαϊκοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν μεθόδων τῶν Κυβερνητῶν, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου· καὶ ὑπὲρ τοῦ ὑπερτάτου δικαιώματος τῶν πολιτῶν: αὐτοί ν' ἀποφασίσουν περὶ τοῦ σχήματος τῆς Κυβερνήσεως ἥτις θὰ διευθύνῃ τὰς τύχας τῆς Πατρίδος·—ἐν γένει ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας, ὑπὲρ τῆς ἀπολαύσεως ὅλων ἐκείνων τῶν δικαιωμάτων τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον μέρος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς.

ἐ

Ἀλλὰ τί ἀγῶνες, τί περιπέτειαι, τί μαρτύρια, τί βασανιστήρια, τί ἐξορίαι ἀκατανόμαστοι εἰς τοὺς πάγους καὶ τὴν πείναν τῆς Σιβηρίας χιλιάδων πολιτῶν, τοὺς ὁποίους ἔστελλον ἐκεῖ βάρβαροι δικασταί, καὶ πολλάκις χωρὶς διαδικασίαν, διὰ νὰ δουλεύσουν μέσα εἰς μεταλλεῖα, διὰ νὰ διέλθουν τὰς ἡμέρας των μέσα εἰς τὰς χιόνας, ἢ διὰ νὰ τελειώσουν τὴν ζωήν των φθισικοί!

Τί θυσίας ἀπαιτεῖ αὐτὸ τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας! Καὶ ὅμως ὁ ρωσσικὸς λαός, πράγματι μέγας, πράγματι ἡρωϊκός, πράγματι ἀντάξιος τοῦ προορισμοῦ του, πρὸ οὐδενὸς ὑπέκυψε. Καὶ κάθε κτύπημα τῆς ἀπολυταρχίας ἀντεμετω-

πίζετο μὲ κτύπημα τῆς λαϊκῆς ἐξεγέρσεως.

Τὸ σύστημα ὅμως εὗρισκεν ὄργανα τυφλά, διὰ νὰ ἐξασκήσῃ τὰς καταπιέσεις, διὰ νὰ ταπεινώσῃ, διὰ να ὑποδουλώσῃ, διὰ νὰ ἐξευτελίσῃ. Ἡ ἀπολυταρχία εἶχεν ἄφθονα μέσα τυραννίας, ἀποταμιευθέντα κατὰ τὴν διαδοχὴν τῶν αἰώνων τοῦ δουλικοῦ συστήματος. Ἀλλ' ὡς αὕτη ἦτο διωργανωμένη, διωργανώθησαν τέλος καὶ οἱ σκαπανεῖς τῆς ἐλευθερίας. Ὁ θάνατος τοῦ Πλὲβ, τοῦ ἐπιτηδειοτέρου ὀργάνου τῆς αὐθαιρεσίας, ὤφειλε νὰ τῆς ἀνοίξῃ τὰ ὄμματα καὶ νὰ τὴν κάμῃ νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι αἱ καταπιέσεις δὲν ἀποτελοῦν τὴν λύσιν κανενὸς προβλήματος. Συνέχισεν ὅμως αὕτη τὸ ἔργον της, ἔχουσα ὀπισθέν της ὁλόκληρον παρελθὸν—ὅλα τὰ ἀντιδραστικὰ στοιχεῖα τῆς Αὐτοκρατορίας, ὅλους τοὺς ὀπαδοὺς τῆς διαφθορᾶς, τῆς καταπιέσεως, τῆς αὐθαιρεσίας, τοὺς ὀπαδοὺς τῶν σαθρῶν καὶ παλαιῶν συστημάτων.

Ἀλλ' ἡ Ἐπανάστασις προέβαινε, τὸ κίνημα ἐξηπλοῦτο,—διότι μιὰ ταιαύτη πυρκαϊὰ δὲν ἠξεύρει νὰ σταματᾷ, δὲν ἠξεύρει νὰ ἀφοπλίζεται,—πρέπει νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπόν της.

Καὶ τώρα, ὕστερον ἀπὸ δεκαεπτὰ μηνῶν φανερούς ἀγῶνας, ὁ τσαρισμὸς ὑποκύπτει πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως. Δὲν θὰ δυνηθῇ πλέον νὰ γελάσῃ τὸν λαὸν μὲ ἡμίμετρα, μὲ ψευδῆ συντάγματα, μὲ πλαστὴν ἐλευθερίαν. Ὁ λαὸς πλέον εἶνε κύριος τῶν περιστάσεων καὶ τοῦ ὅλου τοῦ κινήματος

ΧΧΧ

Ζ

Μᾶς ἐνδιαφέρει τὸ κίνημα τοῦτο ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις: Ἡ Ρωσσία μέχρι τοῦδε ἦτο ὁ Πύργος τῆς ἀντιδράσεως ἐν Εὐρώπῃ.... Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ κινήματος ἕως τώρα εἶνε ὅτι οἱ Φινλανδοὶ ἀνακτῶσι τὴν αὐτονομίαν των, ἡ Πολωνία θὰ καταστῇ αὐτόνομον κράτος ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ρωσσίας, τὸ ἀποκεντρωτικὸν σύστημα τῆς κυβερνήσεως θὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν ρωσσικὴν Ἀρμενίαν καὶ εἰς τοὺς ἄλλουσλαοὺς, καὶ ἡ ἀπολυταρχία εἰς τὸ ἀπέραντον Ρωσσικὸν κράτος θὰ εἶνε πλέον ὑπόθεσις τοῦ παρελθόντος.

Ἐπίσης οὐδόλως ἀμφίβολον, ὅτι ἡ νέα κατάστασις ἐν Ρωσσίᾳ θὰ ἔχῃ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασίν της ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς ἀνατολ. Εὐρώπης καὶ τῆς ἐγγυτέρας Ἀνατολῆς. Δὲν μᾶς μένει παρά νὰ εἴπωμεν: Δόξα εἰς τοὺς ἥρωας, τοὺς διοργανωτὰς τοῦ μεγάλου ἀπελευθερωτικοῦ κινήματος· εἰρήνη εἰς τὰ λείψανα τῶν πεσόντων καὶ τῶν μαρτύρων.

Πωλοῦνται δύο ἅμαξαι καινουργεῖς, ἡμὲν μία τοῦ εἴδους Λανδὼ, δυναμένη νὰ φέρῃ ἐντὸς 4 ἐπιβάτας (ἐκτὸς δὲ τὸν ἁμαξηλάτην,) ἡ δὲ ἄλλη Καπριολέ τετράτροχον, συρόμενον ὑπὸ ἑνὸς ἢ δύο ἵππων καὶ μετασχηματιζόμενον εἰς πέντε διάφορα σχήματα, οὕτως ὥστε νὰ φέρῃ 2, 3 ἢ 4 πρόσωπα. —Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Π. Περδίῳ, εἰς Λευκωσίαν.

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΕΙΣ ΤΑ 64.

Πρὸ δύο ἑβδομάδων ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος ἑώρτασε τὴν 64ην ἐπέτειον τῆς γενεθλίου ἡμέρας του. Εἷς τῶν ἐμπειροτέρων ἰατρῶν του εἶνε τῆς γνώμης, ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος διατί ὁ λαοφιλὴς μονάρχης νὰ μὴ ζήσῃ τόσον ἢ καὶ περισσότερον τῆς ἀγαπητῆς του μητρός, Βασιλίσσης Βικτωρίας.

Παρ' ὅλας τὰς ἀσθενείας του—καὶ μερικαὶ μάλιστα ὑπῆρξαν πολὺ βαρεῖαι—εἶνε, χάρις εἰς τὴν Θείαν Πρόνοιαν καὶ τὴν ἐπιστημοσύνην τῶν ἰατρῶν του, τόσον ὑγιὴς ἄνθρωπος ὡς οἱοσδήποτε ἐκ τῶν ὑπηκόων του.

—«Ἐξόχως ὑγιὴς νέος» εἶνε ἡ περὶ αὐτοῦ διάγνωσις τοῦ καθηγητοῦ Πλαίυφαιρ ὅταν ὁ Βασιλεὺς ἦτο σπουδαστὴς εἰς Ἐδιμβοῦργον, καὶ σήμερον ὡσαύτως ἡ γνωμοδότησις τῶν σοφῶν ἰατρῶν του εἶνε: «ἐξόχως ὑγιὴς ἄνθρωπος, καὶ πιθανώτατα θὰ μείνῃ τοιοῦτος.»

Ἔχει λαμπρὰν κρᾶσιν καὶ θαυμασίως ἀναπληροῖ ἐκάστοτε τὰς δυνάμεις του. Εἶνε πολὺ προσεκτικὸς εἰς τὴν δίαιταν καὶ τὰ ποτά του. Κρασὶ πίνει ὀλίγιστον, καὶ τὰ γεύματά του εἶνε σχετικῶς σύντομοι ὑποθάσεις. Ἔχει μεγάλην ποποίθησιν εἰς τὸν ἀνοικτὸν ἀέρα καὶ τὰς ἀσκήσεις.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ὅμως ἔτη ὑπέκυψεν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς φύσεως ὡς πρὸς τὴν ἀνάπαυσιν. Περισσότερον ὅμως ἀπ' ὅλα εἶνε αἰσιόδοξος, καὶ ἄνθρωπος μεγάλης εὐθυκρισίας, πρᾶγμα ὅπερ κάμνει αὐτὸν ἰδεωδῶς ὑπομονητικόν.

Μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς εὐνοϊκὰς συνθήκας τὰ ἑκατομμύρια τῶν ὑπηκόων του δύνανται νὰ ἔχωσι πεποίθησιν ὅτι ἐκτὸς ἀπροόπτων δὲν θὰ αἰσθανθῶσι καμμίαν λύπην διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως των.

* * * * *

ΑΛΜΠΟΥΜ ΓΙΑ ΦΙΛΙΑ.

Μιὰ ἐξυπνη ἀγγλὶς δεσποινὶς ἐπενόησε νέον εἶδος ἄλμπουμ δι' αὐτόγραφα, τὸ ὁποῖον εἶνε πιθανώτατον ὅτι θὰ κατακτήσῃ τὸν κόσμον. Ἐντὸς τοιούτου βιβλίου θὰ δύναται μία κυρία ἔχουσα μόνον νὰ συνάζῃ τὰς αὐτογράφους ὑπογραφὰς τῶν συγγενῶν, συμμαθητριῶν, καὶ στενῶν φίλων της, ἀλλὰ καὶ νὰ φυλάττῃ τὰ ἀποτυπώματα τῶν φιλημάτων των.

Τὸ βιβλίον εἶνε ἐφωδιασμένον μὲ μικρὸν στρῶμα εὐδιαλύτου ἐρυθροβαφοῦς οὐσίας, ἐπὶ τῆς ὁποίας τὰ χείλη κατὰ πρῶτον πιέζονται ἐλαφρῶς, οὕτως ὥστε νὰ προσλαμβάνωσιν ὀλίγον ἀπὸ τὸ χρῶμα. Κατόπιν ἕνα μικρὸν φίλημα ἀποτίθεται ἐπὶ τῆς σελίδος, εἰς τὸ ἐπίτηδες ὡρισμένον μέρος, ἀφῆνον καθαρὸν χρωματισμένον διάγραμμα τῆς πιέσεως τῶν χειλέων. Πλησίον ὑπάρχει μέρος διὰ τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὁμοῦ φίλημα καὶ αὐτόγραφον ἀποτελοῦσι πολυτιμότατον ἐνθύμιον.

—Εἶνε πραγματικῶς θαυμαστὸν, εἶπε πρὸς δημοσιογράφον ἡ θελκτικὴ καὶ ζωηρὰ ἐφευρέτις, οἱ χαρακτῆρες τῶν φιλημάτων. Ὅσοι δὲν ἐσπούδασαν τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχουσι καμμίαν ἰδέαν πόσον διαφέρουσι τὸ ἓν ἀπὸ τὸ ἄλλο. Τόσον, ὥστε οὐδὲ ἡ παραμικρὰ ὁμοιότης διακρίνεται μεταξὺ τῶν φιλημάτων δύο προσώπων. Ἔχω διακόσια εἰς ἓν ἄλμπουμ καὶ ὅμως δὲν ὑπάρχει ἕνα τὸ ὁποῖον θὰ ἐπαίρνατε ἀντ' ἄλλου.

Ὁ ἀδιάκριτος δημοσιογράφος ἐζήτησε νὰ τὰ ἰδῇ, ἀλλ' ἡ δεσποινὶς ἐδήλωσεν ὅτι εἰ ὅλον τὸν κόσμον δὲν θὰ τὰ ἐδείκνυεν εἰς κανένα. «Τὰ φυλάττω ἀπολύτως διὰ τὸν ἑαυτόν μου,» εἶπε.

—Καὶ ὁμοιάζουν τὰ ἀποτυπώματα τῶν φιλημάτων μὲ φιλήματα;

—Βεβαιότατα. Εἶνε φιλήματα, καὶ ὡς τίποτε ἄλλο δὲν μποροῦν νὰ νομισθῶσι. Διαφέρουσι βεβαίως μεταξύ των ἀλλ' εἶνε ὅλα φιλήματα. Μερικὰ εἶνε χονδρὲς μαντζοῦρες. καὶ ἄλλα εἶνε λεπτὰ τσιμπήματα, ἀλλὰ ὅλα εἶνε φιλήματα, καὶ περὶ τούτου δὲν μπορεῖτε ν' ἀπατηθῆτε ἴστω καὶ ἂν μὴ γνωρίζητε τὸ πρᾶγμα.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Μὲ τὲς φθινοπωρινὲς λιακάδες—καὶ τὴν ἐαρινὴν θερμοκρασίαν—περίπατος εἰς τὰς δενδροστοιχίας τῆς Λευκωσίας εἶνε χάδι ὀνείρου ἀπαλοῦ καὶ γλυκοῦ.

Εἰς τὸν Κῆπον καὶ τὸ Φυτώριον ἡ μαγεία εἶνε μεγαλυτέρα—ἀναβαίνει κανεὶς εἰς τοπους ὑψηλότερα ἀπὸ τὸν κόσμον μας.

Εἰς τὸ φυτώριον—κρῖμα νὰ μὴ εἶνε δέκα φορὲς τόσον—μεταφέρεται εἰς τὰς τροπικὰς χώρας, ὅπως τας ζωγραφίζουν οἱ περιηγηταί, βλέπει ἀληθινὴν τροπικὴν βλάστησιν παρθένων δασῶν, πυκνότατα πράσινα φουντώματα· πρὸ παντὸς, ποὺ καὶ που ὀλίγον κόκκινο χρῶμα ἄνθους σπανίου ἢ κανένα λευκὸ γεράνι.

Εἰς τὸν Κῆπον, ἐκτὸς τῶν χρυσῶν εὐκαλύπτων καὶ πλατάνων, ἐπίσης ἀφθονίαν πρασινάδας ὀρεσιρῆς. Δὲν ἠξεύρομεν πότε θὰ ἰδωμεν καὶ ἀφθονίαν ἀνθέων, ποὺ ἐκεῖ ἀκριβῶς εἶνε ὁ τόπος των καὶ ὅμως ὡς κακὴ εἰρωνία δὲν εἶνε.

Ἐὰν ἐξωδεύοντο καὶ διὰ τὸν Κῆπον ὅσα διὰ τὸ Φυτώριον τί ἐπείραζε;

Τὴν ἄνεσιν τοὐλάχιστον θὰ ἔχομεν;

ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Εἰς τὴν πόλιν μας εἴχομεν κατὰ τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν τόν κ. Πέτρον Ζητουνιάτην, ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀληθινὰ ἐμπνευσμένους ποιητάς μας καὶ μορφωμένους λογογράφους τοὺς ὁποίους σκεπάζει ἡ αἴγλη τοῦ Παρθενῶνος.

Ἀναχωρεῖ σήμερον διὰ τὴν Ἀμμόχωστον, καὶ ἐταξίδευσεν εἰς τὴν Κύπρον ἐκ μέρους τῆς Διευθύνσεως τῶν «Παναθηναίων,» τοῦ καλλίστου ἑλληνικοῦ περιοδικοῦ τὸ ὁποῖον τόσον ἀγαπᾶται ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον.

Τοῦ κ. Ζητουνιάτη δημοσιεύομεν σήμερον—εὐγενῶς παραχωρηθέντα εἰς τὸν "Κύπριον,,—δύο ποιήματα, γεμᾶτα μελαγχολικὴν εὐωδίαν τῶν ἀληστμονήτων ἀθηναϊκῶν ἰων.

ΡΩΣΣΙΚΑ ΔΡΑΜΑΤΑ

Εἰς τὸ Κίσιναιφ, τὴν πόλιν τῆς Ρωσσίας ἡ ὁποία ἔγινεν ἱστορικὴ διὰ τας παλαιὰς καὶ νέας σφαγὰς τῶν Ἑβραίων,

πεντήκοντα μαθηταί τοῦ ἑβραϊκοῦ δημοτικοῦ σχολείου κατέφυγον, μὲ τὸν ὶδάσκαλόν των, εἰς τὰ ὑπόγεια, κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἔξω ἐμαίνοντο αἱ σφαγαὶ τῆς προτελευταίας ἑβδομάδος. Μὴ τολμήσαντες δὲ νὰ ἐξέλθωσιν ἀπέθανον ὅλοι ἐκ πείνης εἰς τὰς κρύπτας των.

Η Α. ΕΞΟΧΟΤ. ΚΑΙ Η ΚΥΡΗΝΕΙΑ

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Ἁρμοστὴς ἤκουσεν αὐτοπροσώπως τὰ αἰτήματά καὶ τὰ παράπονα καὶ τῆς ἐπαρχίας Κυρηνείας. Παντοῦ δὲ, πλὴν τῶν τοπικῶν αἰτημάτων ἤκουε σταθερῶς καὶ τὰ γενικὰ τοῦ τόπου αἰτήματα: Τὴν κατάργησιν τοῦ Φόρου τῆς Ὑποτελείας, τὴν σύστασιν Γεωργικῆς Τραπέζης, τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Δημοτικῆς Παιδείας, καὶ τὴν ἕνωσιν μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἡ Α. Ἐξοχότης εἶδεν ὡσαύτως πλησίον εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἀνυψωμένην καὶ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, ἴσως δὲ εἰς τινα μέρη κυματίζουσαν μονον τὴν ἑλληνικήν.

Βεβαίως δὲ εἰς τὴν Α. Ἐξοχότητα θὰ ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἀνεξάλειπτον ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν ρητόρων καὶ τοῦ λαοῦ εἰς τὰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου ἀλλ' ἰδίως ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Νήσου μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Τὸ σπουδαιότερον ὅμως εἶνε ὅτι εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς σκηνὰς ὑπεχρεώθη νὰ εἶνε παρὼν καὶ ὁ κύριος Διοικητὴς Κυρηνείας.

ΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΜΑΙΑΙ

Ἐξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ σημειοῦνται δυστυχήματα εἰς τὴν πόλιν μας ἐκ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ.... ἐπαγγέλματος τῶν πρακτικῶν ὀθωμανίδων μαμῶν.

Τὸ φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κ. Ἀρχιάτρου. Εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν—ὁπόταν τῷ Θεῷ—ἔχομεν ἀρκετοὺς ἐπιστήμονας, καὶ μαίας τοιαύτας, ὧν εἶνε καμμία ἀνάγκη, ὑποθέτομεν, νὰ ἀπιθήσκουν σύζυγοι καὶ μητέρες εἰς χεῖρας αἱθιοπίδων μαμμήδων. Καὶ φρονοῦμεν, ὅτι ἡ ἄδεια πρέπει ν' ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτάς.

Ἐκτὸς ἐὰν ἡ Κυβέρνησις νομίζει ὅτι τὸ τοιοῦτο ἤθελε στερήσῃ πτωχὰς γυναῖκας τοῦ πόρου ζωῆς!

Ο κ. ΜΕΛΙΤΣΙΑΝΟΣ

Αἱ Κυπριακαὶ κοινωνίαι ὑποστηρίζουσαι τὸν κ. Μελιτσιάνον πράττουσιν ἔργον τὸ ὁποῖον καθ' ὁλοκληρίαν τιμᾷ αὐτάς.

Ὁ νέος τραγουδιστὴς εἶνε πλήρης μέλλοντος, ὁ ἴδιος ἔχει πεποίθησιν εἰς αὐτό, καὶ ἡ φωνή του ἔχει τὰ σπάνια πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα ἀνιχνεύουσιν ἕνα τραγουδιστήν.

Μεταβαίνων εἰς Ἰταλίαν, ὅπου λατρεύουσι κυριολεκτικῶς τὸ φυσικὸν ὄμορφον τῆς φωνῆς, μπορεῖ νὰ εὕρῃ ἀνοικτὰς τὰς ἀγκάλας μεγάλου τινὸς μαέστρου, καὶ νὰ ἔχωμεν οὕτω ἀκόμη ἕνα ἕλληνα ὑψίφωνον τῆς πρώτης γραμμῆς.

Καὶ τότε ὅλη ἡ τιμὴ πρὸς τὴν κοινωνίαν τῆς πατρίδος του, τὴν ὑποστηρίξασαν καὶ δώσασιν εἰς αὐτὸν τὸ θάρρος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ σταδίου του.

ΕΚΛΟΓΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Αἱ ἐκλογαὶ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν, τῶν ἀντιπροσώπων εἰς ὁποίους θὰ ψηφίσουν τὰς Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείας ἦσαν ζωηρότατα ἐν Πάφῳ, Λάρνακι, καὶ Λευκωσίᾳ, καὶ ἐγέννησαν πολλὴν συγκίνησιν. Ἂν δὲ τώρα ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ ζήσῃ ἔχει ἀνάγκην καὶ ὀλίγης συγκινήσεως, φανταζόμεθα τί θὰ ἐγίνετο ἐὰν μίαν χωρὶς καμμίαν ἄλλην.

Εἰς τὴν Λάρνακα τὰ πράγματα ἦσαν τρικυμιωδέστερα, καὶ τὸ ἐκλογικὸν πνεῦμα διαρκῶς εἰς τὰ πανιά.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἡ ἐσπερὶς τοῦ κ. Μελιτσιάνου τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐπέτυχε πληρέστατα. Τὸ θέατρον ἦτο πλῆρες, ἐκλεκτὸς δὲ κόσμος ἐτίμησε τὸν εὐέλπιδα ἀοιδόν.

Ὁ κ. Μελιτσιάνος ἀνεχώρησεν εἰς Λάρνακα, μᾶς παρεκάλεσε δὲ νὰ ἐκφράσωμεν καὶ δημοσίᾳ τὰς θερμάς του εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Κυρίαν καὶ Δεσποσύνην Μαυροκορδάτου, τὰς Δεσποινίδας Πρίνς, καὶ τοὺς κ.κ. Φωσεντζίδην καὶ Σεραφείμ, βοηθήσαντας αὐτὸν κατὰ τὴν ἐσπερίδα. Ὡσαύτως πρὸς τὸν ὀδοντοϊατρὸν κ. Τρομπέτταν καὶ πάντας τοὺς πολυειδῶς ὑποστηρίξαντας αὐτόν.

—Τὸ Θέατρόν μας τώρα θὰ ξεκουρασθῇ, ἴσως μέχρι τῶν Ἀπόκρεων, ὅτε ἐλπίζεται νὰ ἐπανέλθῃ ὁ «Ὀρφεύς».

Ὁ «Ὀρφεὺς» ἐν Λάρνακι.

—Ὁ θίασος οὗτος, ὅστις τόσον καλὰς ἐντυπώσεις ἀφῆκεν ἐδῶ, δίδει ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου παραστάσεις ἐν Λάρνακι εἰς τὸ θέατρον Γ. Καραβιώτου. Μέχοι τοῦδε ἔδωκε μετ' ἐπιτυχίας τὰ ἔργα: Σωσσάνναν Ἰμβέρτ, Σὶμ, Χὶμ καὶ Ἰὶφεθ, τὴν Τύχην τῆς Μαρούλας, καὶ τὸ Ἐνσαρκον Ἄγαλμα.

Παρεκλήθημεν νὰ δηλώσωμεν ὅπως οἱ πωλήσαντες εἰς ἄλλα; πόλεις σώματα τῆς ΟΡΦΙΚΗΣ ΛΥΡΑΣ τοῦ κ. Κλ. Ἀρτεμίδου, καὶ οἱ χωριστὰ ὀρείλοντες τὸ ἀντίτιμον, ἐπισπεύσωσι τὴν ἀποστολὴν τῶν ὀφειλομένων, κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν συγγραφέα εἰς Λευκωσίαν, ἢ ὅπου παρηγγέλθησαν νὰ κάμωσι τὰς πληρωμάς.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΗΚΥΘΟΝ

Πρέπει νὰ εἶσαι πιὸ γλυκὺ κι' ἀπὸ τὸ φῶς ἀκόμα
Τῶν ἄστρων, 'ς τὰ νερὰ καθρεφτισμένο,
Γιὰ νὰ σοῦ εἰπῶ τὴν χάρι σου μὲ τὸ δικό μου στόμα,
Ὦ Ἴον τῆς Ἀθήνας μαραμένο!

Καὶ πρέπει ἀκόμα νὰ πονῶ σφοδρότερο ἀπὸ σένα,
Ποὺ σὲ χτυπάει ἡ θύελλα καὶ ὁ σάλος,
Γιὰ νὰ θωρῶ 'ς τὰ φύλλα σου, ποὺ κλίνουν χλωμιασμένα,
Τ' ἀσύγκριτο τοῦ μαρασμοῦ σου κάλλος.

II.

Ὅταν σὲ λίγο ὁ χάροντας θὰ ἔλθῃ νὰ σὲ πάρῃ
Σὲ μιὰ βαρκοῦλα ὁλόλευκη καὶ τεχνοσκαλισμένη,
Τάχα θὰ νιώσω σπαραγμὸ μὲ μιὰ γαλήνια χάρι
Μὲς τὴν ψυχὴ ποὺ κοίτεται τώρα γιὰ σὲ θλιμμένη;

Κι' ὅταν κεγὼ 'ς τὸ πλάγι σου θὰ ἔλθω νὰ πεθάνω
Βλαστήμια δφίνοντας 'ς τὴ γῆ γιὰ τὸ καινούριο θῦμα,
Τάχα θὰ νιώσουμε μαζὶ τὸν πόθο μας τὸν πλάνο
Νὰ μᾶς θωπεύῃ τόνειρο τὸ μυστικὸ 'ς τὸ μνῆμα;

Ἐν Λευκωσίᾳ, 9 Νοεμβρίου, 1905.

ΠΕΤΡΟΣ ΖΗΤΟΥΝΙΑΤΗΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ''ΚΥΠΡΙΟΝ,,

πολὺ προσεχῶς, τὸ γοητευτικώτερον

Ἱστορικὸν Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Συνεργάτης μας Μ. Σ. ἐγκύψας εἰς σπανίας καὶ ἀγνώστους σχεδὸν πρώτας ἐκδόσεις γαλλικῶν συγγραφῶν καὶ ἰταλικῶν μεταφράσεων, ἤντλησε τὸ ἀνάγνωσμα τοῦτο

περὶ τῶν βασιλέων τῆς Κύπρου

ΛΟΥΖΙΝΙΑΝΩΝ

Ὁ Λατινικὸς Κλῆρος τῆς Κύπρου πτωχότατος.—Ἡ λαμπρότης καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας ἀπαράμιλλος.—Ὁ Πάπας τῆς Ρώμης διατάττει τὸν Βασιλέα τῆς Κύπρου ν' ἀφαιρέσῃ τὰ πάντα ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ Κλήρου.—Θαυμασία σκηνὴ μεταξὺ βασιλέως, λαοῦ, καὶ κλήρου.

Γενναῖος καὶ λαοφιλὴς βασιλεὺς τῆς Λευκωσίας ἐξορίζεται δι' αὐλικῆς συνωμοσίας.—Θρῆνος τοῦ λαοῦ.—Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Ἐξορίστου, καὶ Δοξολογία.—Ἡ βασίλισσα καὶ αἱ πριγκίπισσαι γυμνόποδες ἐκ τῶν ἀνακτόρων εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν.

Ὁ βασιλικὸς παράδεισος τοῦ Στροβόλου, καὶ εἷς φιλόσοφος βασιλεύς.

Ἰδοὺ ὀλίγα ἐκ τῶν θαυμασίων κεφαλαίων τοῦ ἀναγνώσματος τοῦ ''ΚΥΠΡΙΟΥ,, ὅπερ θ' ἀρχίσωμεν δημοσιεύοντες μετὰ ἓν ἢ δύο φύλλα

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Ο Μ. ΑΡΜΟΣΤΗΣ

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κυρηνείας.

Ἐπίσκεψις εἰς τὴν Μονὴν ἁγ. Παντελεήμονος.

(Τοῦ ἰδιαιτέρου ἀνταποκριτοῦ μας.)

Μύρτου, 7 Νοεμβρίου.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα μᾶς ἠγγέλθη ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ Κυρηνείας κ. Τσάμπερλαϊν, ὅτι ὁ Μ. Ἀρμοστὴς θὰ ἐπισκεφθῇ τὸ ὑποδιαμέρισμα Μύρτου.

Ἐπὶ τούτῳ ἡ δέουσα κατεβλήθη φροντὶς ἐκ μέρους καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τῆς κώμης πρὸς ἑλληνοπρεπῆ καὶ ἐπισημοτάτην ὑποδοχὴν τῆς Α. Ἐξοχότητος. Οἱ νέτσικοι ἤθελον νὰ δείξωσιν ὅτι ἀναξίως παρημελήθη τὸ πτωχὸν μὲν ἀλλὰ πλήρες φυσικῶν θελγήτρων διαμέρισμά των, κατα-δικασθὲν ἐπὶ πλέον νὰ μὴ ἴδῃ Ἀρμοστὴν τῆς Κύπρου ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη!

Ἡμέρᾳ ἀφίξεως τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ ἐν Μύρτου εἶχεν ὁρισθῇ τὸ παρελθὸν Σάββατον—ὡς ἐγράφετε—ἀλλ' ἄγνωστον διά τίνας λόγους ὁ Διοικητὴς Κυρηνείας κατώρθωσε νὰ μὴ γίνῃ τοῦτο, ἀναγκάσας—βιαίως—τὴν Α. Ἐξοχότητα νὰ κατασκηνώσῃ ἐντὸς τῶν ὅρων Κορμακίτη ἐπὶ δύο νύκτας καὶ μίαν ἡμέραν, μέχρι τῆς χθὲς Δευτέρας, ὅτε ἡ Α. Ἐξοχότης ἔλαβε τὴν πρὸς τὴν Μύρτου ἄγουσαν, ἐξ ἧς ὁδοιπορίας, ὡς μᾶς εἶπε κατόπιν, κατεγοητεύθη.

Ὑποδοχὴ ἐν Μύρτου.

Διελθοῦσα τῆς μαγευτικῆς κώμης Διορίος, ἡ ἐπίσημος συνοδεία εἰσήρχετο τὴν 11 π.μ. εἰς Μύρτου. Ἀψίς, ἐστολισμένη διὰ μυρσινῶν καὶ φέρουσα ὑψηλὰ κυματιζούσας τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἀγγλικὴν σημαίαν, ἦτο ἐστημένη εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ χωρίου. Συνωδεύετο δὲ ἡ Α. Ἐξοχότης ὑπὸ τῆς Λαίδης Κίγκ-Χόρμαν, τοῦ ὑπασπιστοῦ κ.Ε. Ἐδενσταμ, τοῦ διερμηνέως κ. Ἀγαθοκλ. Χριστοφίδου, τοῦ Ἀρχιδασονόμου κ.Α.Κ. Πέβιλ, καὶ τοῦ Διοικητοῦ κ. Τσαμπερλαΐν.

Εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ χωρίου, κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Διοικητοῦ προσεφώνησε τὸν Μ. Ἀρμοστὴν πρῶτον εἷς ἱερεὺς τῶν Μαρωνιτῶν, καὶ κατόπιν εἷς λαϊκὸς μαρωνίτης ὑπέβαλε τὰ αἰτήματα τοῦ χωρίου Καρπάσιας.

Μετὰ ταῦτα ὁ διδάσκαλος Μύρτου κ. Ἰακωβίδης μετὰ ὡραίαν προσφώνησιν ὑπέβαλεν ἐκ μέρους τοῦ χωρίου τὰ ἑξῆς αἰτήματα:—

Τὴν κατάργησιν τοῦ ἐπαχθεστάτου Φόρου τῆς Ἀποτελείας.

Κατασκευὴν ἁμαξιτοῦ ὁδοῦ ἀπὸ Λευκωσίας εἰς Μύρτου. Διορισμὸν ἀγροτικοῦ ἰατροῦ μὲ ἕδραν τὴν Μύρτου. Παροχὴν ἀδείας κυνηγίου τῶν λίαν φθοροποιῶν λαγωῶν.

Τὴν βελτίωσιν τῆς Δημοτικῆς ἀνὰ τὰ χωρία Ἐκπαιδεύσεως.

Τὴν σύστασιν Γεωργικῆς Τραπέζης.

Τὴν εὐχὴν ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

ᾠ

Μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ τουρκελάτρου Διοικητοῦ μας παρουσιάσθησαν εἰς τὴν Α. Ἐξοχότητα ἱππόται τινὲς ὀθωμανοὶ ἐκ Καμπυλῆς, διά τοὺς ὁποίους καὶ σκοπὸς τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἀρμοστοῦ, καὶ προσφώνησις καὶ ὑποβολὴ αἰτημάτων ἦσαν πράγματα ἀκατανόητα.

Εἰς τὴν Μονήν.—Ἐπιβλητικὴ σκηνή.

Ἐν τῷ μεταξὺ προσκληθεῖσα ἡ ἐπίσημος συνοδεία ὑπὸ τοῦ Ἐπιστάτου τῆς Μονῆς εἰσέρχθη τὴν φιλοξενίαν εἰ. αὐτῇ καὶ ἔλαβε τὴν ἄγουσαν ἐκεῖ. Τὸ Μοναστηριήτο καταλλήλως ἐστολισμένον, καὶ ἐπὶ τοῦ ναοῦ ἀπὸ ὑψηλοτάτου ἱστοῦ ἐκυμάτιζεν ἡ ἐθνικὴ κυανόλευκος.

Μόλις ὁ Μ. Ἀρμοστὴς ἔφθασεν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Μονῆς, πολλοῦ κόσμου παρακολουθοῦντος, στεντορείως ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ Διάκονος Κλήμης, μεθ' ὃ προσεφώνησεν αὐτὸν ὁ ὑψιτενὴς Ἱερομόναχος Κύριλλος, τὸν λόγον τοῦ ὁποίου ἐπίστεψαν παρατεταμένα ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου καὶ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς ἐλευθέρας Μητρὸς Ἑλλάδος.

Ἐκεῖθεν παραλαβοῦσα τὴν ἐπίσημον συνοδείαν ἡ ἱερὰ ἀδελφότης τῆς Μονῆς ὡδήγησεν αὐτὴν εἰς τὸ Συνοδικὸν, ὅπου εὑρίσκετο παρατεθειμένον τσάι, γάλα, καὶ διάφορα γλυκύσματα.

Τὸ τσάι διήρκεσεν ἐπὶ 20 λεπτὰ, καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ Α. Ἐξοχότης καὶ ἡ Λαίδη Κίγκ-Χάρμαν μετὰ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῶν ἀβρότητος καὶ εὐγενείας ἀντήλλαξαν διαφόρους ὁμιλίας μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ κ. Παναρέτου καὶ τῶν λοιπῶν πατέρων, τῆς Α. Ἐξοχότητος συστήσαντος τὴν εὐγενῆ του σύζυγον ὡς θυγατέρα τοῦ πρώην Ἀρμοστοῦ, Στρατηγοῦ Βιδδώλφ.

Εἰς τὰ λοιπὰ χωρία.

Εὐχαριστήσας τὴν ἀδελφότητα διὰ τὴν ἔκτακτον ὑποδοχὴν καὶ τὴν λαμπρὰν φιλοξενίαν, ἀνεχώρησεν ἡ Α. Ἐξοχότης δι' Ἀσώματον, Κοντεμένους, Σκυλλούραν, καὶ Ἅγιον Βασίλειον ὅπου καὶ διῆλθε τὴν νύκτα τῆς Δευτέρας.

Ἰδιαιτέρας ἀναγραφῆς ἀξίαν θεωρῶ τὴν εὐχάριστον διαβεβαίωσιν τοῦ Ἀρμοστοῦ, ὅτι τὸ ζήτημα στρώσεως ἁμαξιτοῦ Λευκωσίας Μύρτου ἔχει ὑπὸ ἄμεσον σκέψιν, λαβὼν ἐπ' αὐτοῦ πλείστας ἀναφοράς.

Ἐπεισόδεια.

—Καὶ μερικὰ χαρακτηριστικὰ κατὰ τὴν περιοδείαν ταύτην τῆς Α. Ἐξοχότητος:

—Οἱ προσφωνοῦντες αὐτὸν ἀνὰ τὰ διάφορα χωρία παρίστων τὸν κ. Τσάμπερλαϊν ὡς φιλότουρκον.

—Ὀθωμανός τις ἐκ Διορίου μετ' εὐχαριστήσεως ἤκουε τὰ αἰτήματα τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων, ὅταν δὲ ἤκουσε νὰ φωνοζωσι καὶ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως, ἐπανέλαβε τὸ ἱστορικὸν τοῦ Νεοβρῆς Πασᾶ: «Πὲν πουνοῦ καπνύλ ἐτμέμ»!

—Ὁ Διοικητὴς κ. Τσάμπερλαϊν τὴν Κυριακὴν ἄφηκε τὴν συνοδείαν τοῦ Ἀρμοστοῦ καὶ διήνυσε πεζῇ περὶ τὰ δύο μίλια εἰς Κορμακίτην διὰ νὰ λειτουργηθῇ εἰς τὴν ἐκεῖ ἐκκλησίαν τῶν μαρωνιτῶν. Καὶ ἐπειδὴ ἔφθασεν ἀφοῦ ἡ λειτουργία ἐτελείωσεν, ἔδωσε μίαν λίραν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ναοῦ, διὰ νὰ καθήκῃ, ὡς εἶπεν, ἡ λειτουργία καὶ ἐπίνω του!

ΕΙΣ ΚΑΡΑΒΑΝ ΚΑΙ ΛΑΠΗΘΟΝ

Ἡ Α. Ἐξοχότης εὗρεν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν καὶ εἰς Καραβᾶ, ὅπου τὸν προσεφώνησεν ὁ Δήμαρχος κ. Τσάκας, ὑποβαλὼν τὰ αἰτήματα τῆς κωμοπόλεως καὶ γενικῶς τὰ τοῦ τόπου. Καὶ εἰς τὴν Λάπηθον ὅπου ἐπίσης ὡμίλησε πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα ὁ διδάσκαλος κ. Χριστοδουλίδης.

Ὁ Μ. Ἀρμοστὴς ἐπανῆλθεν εἰς Λευκωσίαν τὴν Τρίτην.

ΑΙΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Καταπλεύσαντα καὶ ἀποπλεύσαντα σκάφη.

Κατὰ τὴν ἐσχάτως δημοσιευθεῖσαν ἐπίσημον στατιστικήν, κατέπλευσαν εἰς διαφόρους ὅρμους τῆς Νήσου κατὰ τοὺς ἐνέα μῆνας τοὺς λήξαντας τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1905 (ν.) ἐν ὅλῳ 913 σκάφη, τόνων 299,459. Ἀπέπλευσαν δὲ ἐν ὅλῳ 880, τόνων 297,135.

Ἀτμόπλοια κατέπλευσαν εἰς Λάρνακα 139, τόνων 153,666. Λεμησῷ 79, τόνων 98,751. Κυρηνείᾳ 1, τόνων 1,245. Ἀμμοχώστῳ καὶ Καρπασίᾳ 13, τόνων 13,011. Πάφῳ καὶ Λατζῇ 1, τόνων 788.

Ἱστιοφόρα κατέπλευσαν εἰς Λάρνακα 205, τόνων 11.586, Λεμησῷ 150, τόνων 12,610. Κυρηνείᾳ 77, τόνων 1,592. Ἀμμοχώστῳ καὶ Καρπασίᾳ 161, τόνων 4,179. Πάφῳ καὶ Λατζῇ 55, τόνων 1,117. Λεύκᾳ 23, τόνων 914.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Ὁ κ. Γαβριὴλ Φυλακτοῦ, Ἐπόπτης τῶν Δεκατῶν, προήχθη εἰς Γραμματέα τῶν Προσόδων ἐν Κυρηνείᾳ.

Ὁ κ. Σ. Παράσχος ἐκ τοῦ Διοικητηρίου Πάφου, προήχθη εἰς τὴν θέσιν Ταμίου ἐν τῇ Διοικήσει Κυρηνείας.

Η ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἐξακολουθήσεις ἐράνων.

Κυρίαι τῆς Φιλοπτώχου Ἑταιρείας Λευκωσίας μετὰ τῆς Γραμματέως Κυρίας Μαυροκορδάτου θὰ συνεχίσωσι κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὴν συλλογὴν ἐράνων ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τῆς Ἑταιρείας. Θὰ ἐπισκεφθῶσι τώρα τὰ Δικαστήρια καὶ τὴν ἀγοράν.

Θεωροῦμεν περιττὸν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ἐκτὸς τοῦ φιλανθρωπικοῦ χαρακτῆρος, ἡ συνεισφορὰ ἑκάστου ἀποτελεῖ ἀκριβῶς ἄμυναν ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ ἑαυτοῦ καὶ τῶν φιλτάτων του.

Γνωρίζομεν δὲ ὅτι εὐτυχῶς ἡ ἑταιρεία αὕτη τῶν Κυριῶν ἐργάζεται ἐπὶ τόσον καλῶν βάσεων ὥστε νὰ μὴ χωρῇ οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία.

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

Ἐπαναλήψεις τῆς κυκλοφορίας.

Πῶς προῆλθον αἱ ζημίαι.

Αἱ βλάβαι τοῦ Σιδηροδρόμου ἐπεδιωρθώθησαν ἤδη, καὶ ἡ κυκλοφορία τῶν πρωινῶν ἀμαξοστοιχιῶν μεταξὺ Λευκωσίας — Ἀμμοχώστου ἤρχισεν ἀπὸ τῆς προχθὲς Πέμπτης. Ἀπὸ τῆς μεθαύριον, Δευτέρας θὰ ἐπαναλάβουν τὰ ὁρμολόγιά των καὶ αἱ ταχεῖαι ἀμαξοστοιχίαι.

Ἐγνωστοποιήθη δὲ ὅτι τὴν μεθαύριον Δευτέραν, Τρίτην, καὶ Τετάρτην (ὅτε οἱ Τοῦρκοι ἔχουσι μπαϊράμι) θὰ ὑπάρχωσιν εἰδικαὶ ἀμαξοστοιχίαι, εἰς τὰς ὁποίας ἕκαστος ἐπιβάτης θὰ πληρώνῃ 3 σιλ. μετ' ἐπιστροφῆς.

Αἱ βλάβαι τῆς γραμμῆς.

Αἱ ζημίαι ἦσαν τῷ ὄντι βαρεῖαι, ἀλλὰ θὰ ληρθῇ πρόνοια ὅπως μὴ ἐπαναληφθῇ τὸ κακόν. Εἰς τὸ Ἔξω Μετόχι κυρίως ἦσαν αἱ βλάβαι, ἐκεῖ δὲ κατεσκευάσθησαν ἤδη δύο γέφυραι διὰ τὴν διοχέτευσιν τοῦ νεροῦ κάτωθεν τῆς γραμμῆς. Ὁ Δ τοῦ Σιδηροδρόμου θα προτείνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν κατασκευὴν καὶ ἄλλων γεφυρῶν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν. Ἐπίσης θὰ προτείνῃ νὰ κτισθῶσιν ὄχθαι εἰς τοὺς ἑκατέρωθεν τοῦ Ἔξω Μετοχιοῦ χειμάρρους, ἵνα ἀτταλλαγῇ καὶ τὸ χωρίον τοῦτο τῶν πλημμυρῶν. Πρέπει ἀκόμη νὰ ὁδηγηθῶσιν οἱ χωρικοὶ ὅπως κατασκευάζωσι τοὺς φραγμοὺς καὶ τὰ αὐλάκια οὕτως ὥστε τὸ νερὸ ἐκ τῆς κοίτης τοῦ χειμάρρου νὰ διοχετεύεται πράγματι μέσα εἰς τὰ χωράφια των καὶ ὄχι μέσα εἰς τὸ χωρίον.

—

Η ΓΡΑΜΜΗ ΜΟΡΦΟΥ

Ἡ στρῶσις τῆς γραμμῆς Μόρφου ἤρχισε καὶ προχωρεῖ τώρα πέραν τοῦ ποταμοῦ.

—

ΚΑΦΕΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ

Ἕνας ἀκόμη νεωτερισμὸς εἰς τὸν σιδηροδρομόν μας, ὁ ὁποῖος, ἀργὰ ἢ γρήγορα, θὰ ἐγίνετο, εἶνε τὰ εἰς τοὺς σταθμοὺς παραπήγματα ὅπου θὰ πωλοῦνται ἀναψυκτικὰ καὶ τὰ ὅμοια.

Ἤδη ὁ Δ. τοῦ Σιδηροδρόμου ἐπροκήρυξε μειοδοσίαν διὰ τὴν κατασκευὴν τοιούτων παραπηγμάτων εἰς τοὺς σταθμοὺς Λευκωσίας, Γραχωνιοῦ, Ἀγκαστίνας, Ποδαστειοῦ, καὶ Ἀμμοχώστου.

Ὁ ὑπεβάλλων προτασιν ὀφείλει νὰ ἐγκλείῃ σχέδιον τοῦ κτιρίου, νὰ σημειοῖ τὸ εἶδος τῶν ἀναψυκτικῶν τὰ ὁποῖα ἀναλομβάνει να πωλῇ, καὶ τί ἐνοίκιον θα ἤθελε να πληρώνῃ κατ' ἔτος.

Αἱ προσφοραὶ ἐσφραγισμέναι ἀποστέλλονται σύχι βραδύτερον τῆς 11 π.μ. τῆς 11ης Δεκεμβρίου, 1905, πρὸς τὸν Προεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Προσφορῶν, εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἀρχιγραμματείας εἰς Λευκωσίαν.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπιφυλάττει τὸ δικαίωμα να μὴ παραδεχθῇ ὄχι μόνον τὴν ἀνωτάτην προσφορὰν ἀλλὰ καὶ καμμίαν.

ΑΝΑΒΟΛΗ ΕΚΛΟΓΗΣ

Ἡ Ἐκπαιδ. Ἐπαρχ. Ἐπιτροπή.

Ἐπαναληπτικαὶ ἐκλογαί.

Ἡ ἐξέλεγξις τῶν ἐκλογῶν τῶν ἀντιπροσώπων ἐξακολουθεῖ ἀκόμη εἰς τὸ Διοικητήριον Λευκωσίας, καὶ ἕνεκα τῆς ἐργασίας ταύτης ἡ αὔριον ἐκλογὴ τῆς Ἐπαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεβλήθη διὰ τὴν προτεχῆ Πέμπτην.

Αἱ ἐξελέγξεις τῶν ἐνστάσεων τῶν ἐκλογῶν Λευκωσίας ἐξηκολούθουν μέχρι χθὲς μεταμεσημβρίαν. Ἐλπίζεται ὅλαι αἱ ἐξελέγξεις νὰ τελειώσουν σήμερον.

Εἰς Πάνω Ζώδιαν μετὰ τοῦ Πραστειοῦ καὶ Νικήτα, ε'ς Καποῦτι μετὰ τῆς Φιλιᾶς καὶ Χρυσουλιοῦς, εἰς Κακοπετριὰν μετὰ τῆς Σπήλιας, εἰς Κάτω Λακατάμιαν μετὰ τῶν ἁγ. Ὁμολογητῶν, καὶ εἰς Πέτραν μετὰ τοῦ Περιστερωναρίου καὶ Καλοῦ Χωρίου Λεύκας διετάχθησαν, ἐπαναληπτικαὶ ἐκλογαὶ ἀντιπροσώπων διὰ τὴν αὔριον Κυριακήν.

Τὰ ἐν Λάρνακι.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λάρνακος αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν μὲ πολὺ πεῖσμα καὶ δραστηριότητα. Ἐν Σκάλᾳ καὶ Λάρνακι ὑπερίσχυσεν ὁ συνδυασμὸς τοῦ κ. Μ. Βαλδασερίδου· τὰ ἀποτελέσματα τῶν χωρίων δὲν διευκρινίσθησαν ἀκόμη, τὸ δὲ γενικὸν ἀποτέλεσμα διαφιλονεικοῦσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀμφότεραι αἱ μερίδες.

Ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἐπαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ὡρίσθη διὰ τὴν προσεχῆ Τετάρτην.

Ἡ νέα Ἐπαρχιακὴ Πάφου.

Ἐν Πάφῳ ἐγένετο ἡ ψηφορία διὰ τὴν Ἐπαρχ. Ἐπιτροπὴν καὶ νικηταὶ ἐξῆλθον οἱ κ.κ. Νεόφυτος Νικολαΐδης, Σ. Μαρκίδης, Χ. Παυλίδης, καὶ Ν. Ἱερόπουλος.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Τὴν προχθὲς Τρίτην, ἑορτὴν τῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων, ἡ πανήγυρις εἰς Κάτω Ζώδιαν ἦτο πολυπληθεστάτη.

Ἡ Α. Παναγιότης ὁ Κυρηνείας ἐτέλεσε τὴν λειτουργίαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀρχαγγέλου κατάμεστον λόσμου, καὶ εἰς τέλει ἀπήγγειλε κατανυκτικωτάτας εὐχάς, ἐκκλησιαστικὰς καὶ ἐθνικάς. Ὁ κ. Ι. Παπαπορφυρίου, ἱεροκῆρυξ τῆς Μητροπόλεως Κυρηνείας καὶ καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου, ὡμίλησεν ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου τῆς ἡμέρας.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τὸ πλῆθος προσέφερε τὰ σέβη του πρὸς τὸν Ἀρχιερέα, ἀσπαζόμενον τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. Οἱ προσκυνηταὶ ἀνήρχεντο μέχρι ὀκτὼ χιλιάδων· πέλαγος ἀνθρώπων ἐκάλυπτε τὴν ἐκεῖ πεδιάδα, ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν μερῶν τῆς Κύπρου. Ἡ ἐμπορικὴ κίνησις ἦτο ζωηροτάτη. Ἡ ἀγορὰ βοῶν, προβάτων, χοίρων ἦτο μεγάλη· οὐδὲν ἔλειπε, καὶ τὰ πάντα ἐγίναν ἀνάρπαστα ὑπὸ τῶν προσκυνητῶν.

Ἐγκαίνεα Ναοῦ.

Ὡς ἐγράφομεν, αὔριον ἡ Α. Παναγιότης ὁ Κυρηνείας θὰ ἐγκαινιάσῃ τὸν ναὸν Παλαιομετόχου.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

=Ἐκ Χανίων τῆς ἠρωϊκῆς Κρήτης ἀνηγγέλθησαν εἰς τὸν ἀγαπητόν μας καθηγητὴν τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου κ. Γεώργιον Ε. Στεφανάκην οἱ ἀρραβῶνες αὐτοῦ μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαρίας Κ. Μητσοτάκι, οἰκογενείας ὡς πρὸς ὅλα ἐκ τῶν πρώτων τῆς ἀδελφῆς μεγαλονήσου. Ὁ "Κύπριος,, συγχαίρει ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ προσφιλοῦς γνωρίμου, καὶ θερμῶς εὔχεται ταχὺν ἐορτασμὸν καὶ τῶν γάμων των.

=Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ηὐλογήθησαν ἐν Λευκωσίᾳ οἱ γάμοι τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου κ. Γ. Θ. Παπιαρδῆ μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαρίας Ι. Μαρκίδου. Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως.

=Ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅπου ἐσπούδαζεν ὁ φίλτατος φίλος κ. Σοφοκλῆς Κ. Σαββίδης.

=Τὴν Δευτέραν ἐκηδεύθη ἡ Ἄννα Χατζηπέτρου, ἀποθανοῦσα ἐν γηραιᾷ ἡλικίᾳ, μήτηρ καὶ μάμμη πολυμελοῦς καὶ ἐγκρίτου οἰκογενείας τῆς Λευκωσίας. Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὸν φίλον κ. Κ. Χατζηπέτρου καὶ τοὺς λοιποὺς οἰκείους.

=Ἐξεδόθη τὸ 8τευχος τοῦ ἡ ἔτους τῆς «Ἐκπαιδεύσεως,» τοῦ παιδαγωγικοῦ περιοδικοῦ, ὅπερ διευθύνει ὁ κ. Χ. Μαραθεύτης, παιδαγωγός.

=Τῇ αὔριον Κυριακῇ κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ ναῷ ἁγ. Κασσιανοῦ θὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἱεροκήρυξ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Χαρίλαος Παπαϊωάννου.

=Ἐν Στροβόλῳ ἀπέθανε τὴν Πέμπτην μ.μ. καὶ ἐκηδεύθη χθὲς ὁ Θεόδωρος Ν. Θεοφανίδης, εἷς τῶν ἐγκριτοτέρων κατοίκων τοῦ χωρίου, πάσχων ἐκ χρονίου νοσήματος. Ἦτο ἄτεκνος, ἀφήνει δὲ χήραν, ἀδελφὰς καὶ ἀδελφόν, τὸν ὁποῖον συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

—Τὸ Γυμνάσιον σήμερον κάμνει ἐκδρομὴν εἰς Μακεδονίτισσαν, μὲ τὰ νέα τύμπανα καὶ τὰς στρατιωτικὰς σάλπιγγας ἐπὶ κεφαλῆς.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἀγορὰ Λευκωσίας.

Παρασκευὴ, 11/24 Νοεμβρίου.

Κριθάρια	τὸ κοιλὸν	γρ.	18—19
Σιτάρια	»	»	30—34
Βρώμη	»	»	12
Ὄροβος	ἐντόπιος »	»	25—26
Ρακὴ σουμα 20 βαθμ.		ἡ ὀκ.	2
Κουκκιὰ,	ἡ ὀκᾶ	παράδες	60—65
Λιψόσπορος	«	«	62—65
Γλυκάνισος	«	γρ.	4—4 1/2
Οἶνοι νέοι α'	τὸ γομάρι	σελ.	15 1/2
Οἶνοι « β'	«	«	11
Οἶνοι παλαιοὶ	«	«	20—22
Κομανδαρία	«	«	22—25
Βαμβάκια,	ἡ λίτρα	γρ.	24

Ἀποικιακά.

Πετρέλαια ρωσσικὰ	τὸ κιβ.	γρ.	68—70
Ζαχάρεις	ὁ σάκκος	»	300—310
Καφὲ.	ἡ ὀκᾶ	»	12 1/4
Σίκαλη Τριπόλεως	»	»	7 1/8
Ἀγγλικὰ ὀρύζια	ὁ σάκκος	»	190

Λίρα Ἀγγλίας ποὸς γρ 182.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εἰς Ἀγγλίαν

Ἡ ἐπίσημος ἐπίσκεψις τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ἐν Οὐίνδσωρ ἔληξε τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, 7 Νοεμβρίου, ἀλλ' ἦτο βέβαιον ὅτι θὰ ἔμενεν ὀλίγας ἡμέρας ἰδιωτικῶς ἐν Λονδίνῳ, καὶ κατόπιν θὰ μετέβαινεν εἰς τὴν βατιλικὴν ἔπαυλιν Σάνδριγχαμ χάριν κυνηγίου.

Λαμπρὰ ὁμιλία τοῦ Βασιλέως.

—Ὑψῶ τὸ ποτήριόν μου ὑπὲρ τοῦ Βρεταννικοῦ λαοῦ, μεγάλου, ἐλευθέρου, εἰρηνικοῦ.

Αὗται ἦσαν αἱ εὐηχοι λέξεις—λέγουσιν αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες—δι' ὧν κατέληξε τὸν λόγον ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ὅστις, ἐν στολῇ Ἄγγλου ναυάρχου, ἵστατο παρὰ τὴν τράπεζαν ἐν τῷ Δημαρχείῳ τοῦ Λονδίνου, ἐπιβλητικὴ μορφὴ μέσῳ μεγάλης ὁμηγύρεως διακεκριμένων κυρίων καὶ ὡραίων κυριῶν.

Κατὰ τὸ γεῦμα τοῦτο ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐκάθητο μετὰ τοῦ Λόρδου Δημάρχου ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Τραπέζης. Πλησίον ἔκειτο ὡραία χρυσῆ θήκη, περιέχουσα τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα προσφώνησιν τοῦ Ἄστεως.

Ὀγδοήκοντα προσκεκλημένοι παρεκάθησαν εἰς τὸ γεῦμα. Ἀπαντῶν εἰς τὴν πρόποσιν ὑπὲρ τῆς ὑγείας του, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔκαμε τὴν ἀκόλουθον «ἐξόχως ἐπιτυχῆ ὁμιλίαν» ὡς κρίνουσι τὰ ἀγγλικὰ φύλλα :—

«Γνωρίζετε ὅλοι τὴν στενὴν συγγένειαν ἥτις μὲ συνδέει μετὰ τῆς περιλημένης καὶ ὡραίας σας Βασιλίσσης. (Ἀναφωνήσεις ἐπιδοκιμασιῶν.) Καὶ χαίρω σκεπτόμενος ὅτι αἱ δεσμοὶ τῆς στενῆς καὶ ἀνεφέλου φιλίας ἥτις ὑπῆρχε μεταξὺ τοῦ Βασιλέως καὶ ἐμοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης μας συνεντεύξεως κατέστησαν στενότεροι μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν.

«Ἡ Ἑλλὰς, ὡς ἡ Μ. Βρεταννία, κατέληξε λέγων, ἀποβλέπει εἰς τὴν εἰρήνην ὡς τὴν ἀρίστην ἐγγύησιν προόδου, καὶ ἂν μὴ ὠμίλουν εἰς τὴν πρωτεύουσαν μονάρχου οὕτινος ἡ βασιλεία ἔσαει ἔσται ἀλησμόνητος διὰ τὸ ἔργον τῆς εἰρηνοποιήσεως ὅπερ ἐπιτέλεσε, θὰ ἐτόλμων νὰ εἴπω ὅτι δὲν ὑστερῶ οὐδενὸς Εὐρωπαίου ἡγεμόνος ὡς πρὸς τὴν ἀγάπην μου διὰ τὴν εἰρήνην.»

Ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν ἀγοράν.

Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς Οὐίνδσωρ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μετὰ τῆς Βασιλίσσης Ἀλεξάνδρας ἐξῆλθον εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως μόνοι, ὑπὸ ὀλίγων ἀναγνωρισθέντες. Ἡ Βασίλισσα ἔφερεν ἐνδυμασίαν βαθέως σκούρου χρώματος.

Τὸ ἀπόγευμα δὲ ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Βικτωρίας καὶ τῆς πριγκιπίσσης Νικολάου ἐξῆλθον ἀνὰ τὸ Ἡτον καὶ τὸ Οὐίνδσωρ. Ἐσταμάτησαν πλησίον ἑνὸς πλανωδίου πωλητοῦ ὅστις εἶχεν ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου ἐκτεθειμένας διαφόρους εἰκόνας. Ὁ Βασιλεὺς καὶ αἱ πριγκίπισσαι ἐστάθησαν, καὶ τὰς παρετήρησαν μετὰ προφανοῦς ἐνδιαφέροντος, καὶ πρὶν ἀπέλθωσιν ἡ πριγκίπισσα Βικτωρία ἔδωσεν εἰς τὸν πωλητὴν δύο σελλίνια. Τοῦ γεγονότος γνωσθέντος ἀνὰ τὴν πόλιν, ὅλαι αἱ κυρίαι ἔσπευσαν νὰ μιμηθῶσι τὴν πριγκίπισσαν, καὶ ὁ εἰκονοπώλης ἔκαμε τὴν τύχην του.

—

Ὁ οἰκονομικὸς ἔλεγχος ἐν Μακεδονίᾳ.

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, τὰ πάντα διηυθετήθησαν διὰ τὴν ναυτικὴν ἐπίδειξιν κατὰ τῆς Τουρκίας. Ἡ Γερμανία ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θὰ στείλῃ πολεμικὰ πλοῖα ἵνα συμμετάσχωσιν.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος σύσκεμία ὑπάρχει ἔνδειξις ὅτι ὁ Σουλτάνος προτίθεται νὰ ὑποχωρήσῃ.

—

Σεισμοὶ εἰς Ἅγ. Ὄρος.

Ἰσχυρότατοι σεισμοὶ συμβαντες ἐπὶ τοῦ Ἄθω (Ἁγίου Ὄρους) κατέστρεψαν τὴν Ρωσσικὴν Μονὴν τῶν Ἰβήρων μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὡσαύτως μεγάλη ζημία ἐπῆλθεν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ ἁγ. Γρηγορίου, φονευθέντος ἑνὸς τῶν μοναχῶν. Διὰ τὴν ἀνέργεσιν τῆς Μονῆς ταύτης ἐδαπανήθησαν 15,000 λίραι περίπου.

—

ΤΑ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

500,000 ἔνοπλοι ἄπεργοί.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἐκ Πετρουπόλεως παριστῶσιν ὅτι τὸ ἐπαναστατικὸν κομιτάτον ἀνέβαλε τὴν ἐν Πετρουπόλει διαδήλωσιν, ἥτις εἶχεν ὁρισθῇ διὰ τὴν 5ην Νοεμβρίου, ἐθεωρήσαν ὅτι ὁ καιρὸς δὲν εἶνε κατάλληλος διὰ ἔνοπλον σύγκρουσιν μὲ τὴν Κυβέρνησιν.

Πεντακόσιαι χιλιάδες ἐργατῶν ἀπεργῶν εἶνε ἔνοπλοι. Συμπλοκαὶ συμβαίνουσι μεταξὺ τῶν ἀπεργῶν καὶ τῶν μή.

Ἡ ἀναχώρησις τῶν ξένων ἐκ Πετρουπόλεως διὰ θαλάσσης ἐξακολουθεῖ.

Ἐκκλησις Βίττε.

Ὁ πρωθυπουργὸς κόμης Βίττε ἐτηλεγράφησε τὴν ἐξῆς ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἐργάτας ὅλων τῶν ἐργαστασίων :—

«Ἀδελφοί ! Ἐργάται ! Ἐπανέλθετε εἰς τὰ ἔργα σας καὶ ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ τὰς ταραχάς. Εὐσπλαγχνισθῆτε τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα σας καὶ κλείσατε τὰ ὦτα εἰς ἐλεθρίας συμβουλάς. Ὁ Αὐτοκράτωρ μᾶς διέταξε ν' ἀφιερώσωμεν ἔκτακτον προσοχὴν εἰς τὸ ἐργατικὸν ζήτημα καὶ πρὸς τοῦτο συνέστησεν ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, ὅπερ θὰ ἐγκαταστήσῃ δικαίας σχέσεις μεταξὺ κυρίων καὶ ἐργατῶν.

«Δώσατέ μας καιρὸν, καὶ θὰ κάμωμεν πᾶν ὅ,τι δυνατὸν ὑπὲρ ἡμῶν. Δώσατε προσοχὴν εἰς τὴν συμβουλὴν ἀνθρώπου ὅστις σᾶς ἀγαπᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ τὸ καλόν σας.—Κόμης Βίττε.

Τρομερὰ δυστυχία Ἑβραίας.

Ἐπιστολὴ ληφθεῖσα ἐν Κωνσταντινουπόλει παρ' Ἑβραίας ἐκ Τσερνιγκώφ, λέγει :—

«Ὁλόκληρος ἡ πόλις εἶνε ἐρείπια. Ὁ μικρός μου ἀδελφὸς ἐκάη κατὰ τὴν πυρκαϊάν. Ἡ ἀδελφή μου Ἔσθερ ὑπεβλήθη εἰς ἀρρήτους βιαιοπραγίας καὶ κατόπιν ἐκόπη εἰς κομμάτια ὑπὸ τῶν Κοζάκων. Ὁ γέρων πατήρ μου κεῖται πλησίον μου κατὰ γῆς καὶ γογγύζει. Οἱ ὀφθαλμοί του ἐξωρύχθησαν μὲ ἐρυθρωμένον σίδηρον... ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἐλεήσῃ.»

Ο ΤΣΑΡΟΣ

Μυθιστορικὴ βάρκα.—Ἐν περιπτώσει ἀποδράσεως.

Κατόπιν εἰδικῆς συμφωνίας μὲ τὴν Ρωσσικὴν Πρεσβείαν, μία γνωστοτάτη ναυπηγικὴ ἑταιρεία τοῦ Λονδίνου ἀπέστειλεν ἐν πάσῃ ταχύτητι μίαν αὐτοκίνητον λέμβον εἰς Πετρούπολιν.

Ἡ λέμβος αὕτη ἔχει μηχανὰς 120 ἵππων δυνάμεως, καὶ τὴν ἀρίστην ἐπίπλωσιν τὴν ὁποίαν ἐπέτρεπον καὶ ἡ ταχύτης αὐτῆς καὶ τὸ περιωρισμένον μέγεθός της. Θὰ σταθμεύῃ δὲ πλησίον τῶν Ἀνακτόρων, καὶ ὁ κυβερνήτης σύτῆς ἔχει διαταγὰς νὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται ἐὰν ἦθελε καταστῇ ἀνάγκη νὰ φύγῃ ὁ Τσάρος.

Ἡ λέμβος θὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς ματαίωσιν πάσης ἀπειρίας ἐπεμβάσεως εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Α. Μεγαλειότητος. Ὁπλισμὸν φέρει πολὺ ἐλαφρὸν, καθόσον παρ' ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους ἀνετέθη ὁ ἐξοπλισμός της ἐζητήθη πρὸ παντὸς νὰ εἶνε ταχυτάτη.

Θὰ δύναται νὰ τηρήσῃ ταχύτητα τριάκοντα πέντε ναυτικῶν μιλίων τὴν ὥραν ἐπὶ εἴκοσι συνεχεῖς ὥρας (ἓν ναυτ. μίλ.=1,851 μέτρα.) καὶ εἶνε οὕτω πως ναυπηγημένη ὥστε εἰς τὴν ἐλαχίστην σχεδὸν διακύμανσιν τῆς θαλάσσης τὸ κατάστρωμά της νὰ καλύπτεται ὑπὸ τῶν κυμάτων καὶ μόνον εἷς μίκριστος πυργίσκος θὰ ἐξέχῃ καὶ θὰ δεικνύῃ τὴν ὕπαρξίν της εἰς τοὺς τυχὸν διώκτας της.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Κ. Γ. Ρώσσου.

Τὸ μεγαλήτερον Βιβλιοπωλεῖον ἐν Κύπρῳ.

Λεξικὰ διαφόρων γλωσσῶν.
Διδακτικὰ βιβλία ὅλων τῶν εἰδῶν. (Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ γ' καλλιτεχνικὴ ἔκδοσις τῆς Ἑλλ. Ἱστορίας Τσικίνη καὶ Ἰωαννίδου διὰ τὴν Γ' καὶ Δ' τάξιν.
Ἡμερολόγια (μπλὸκ) 1906.
Καζαμίας 1906.
Ταχυδρομικὰ δελτάρια εἰκονογρ.
Γραφικὴ ὕλη.
Βιβλία ἐκκλησιαστικά, τοῦ λαοῦ, ἱστορικά, μυθιστορήματα.
Μελάνη ἑλληνική.
Μπισκότα, Μυρωδικά, Λαιμοδέται.
Τσιμακὲ ἀσυναγώνιστοι.

Ὑποκαταστήματα : Ἐν Βαρωσίοις, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Σάββα Ἰωαννίδου. Ἐν Λεμησῷ παρὰ τῷ κ. Σοφ. Μηχαηλίδῃ.

"ΚΥΠΡΙΟΣ,,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Κ. Φυλακτοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
(Προπληρωτέα.)

Εἰς τὰς πόλεις τῆς Κύπρου	σελ.	12.
Εἰς τὰ χωρία	»	10.
Διὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους	»	10.
Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα	»	8.
Εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἀγγελίαι: ὁ στίχος γρ. 2.
Διατριβαί: ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.
Κυβερνητικὰ ἐγγράφως ὁ στίχος πρὸς 3 πέ.

Τὰ χειρόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ἐν τῇ Στοᾷ Φανερωμένης.

Αἱ ἐπιστολαὶ δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ «Κυπρίου.»

ΜΑΝΔΟΛΙΝΑ. ΒΙΟΛΙΑ.
κ. τ. λ.

Κυπριανὸς Χ. Εὐάγγελίδης
ὀργανοποιός.

Κατασκευαστὴς ὅλων τῶν Ἐγχόρδων Μουσικῶν ὀργάνων.

Βιολιά, Λαοῦτα, Μανδολῖνα, Κιθάρες, Μπουζούκια.

Τὰ ὄργανα Εὐαγγελίδου εἶνε τὰ μόνα διαδεδομένα ἐν Κύπρῳ, διότι εἶνε στερεότατα, ἀκριβῆ, κομψά.

Τὸ Κατάστημα εὑρίσκεται εἰς τὴν Μεγάλην Ὁδὸν Λευκωσίας, κάτωθεν τοῦ Φωτογραφείου Τουφεξῆ, παραπλεύρως τοῦ καταστήματος Σίγγερ, καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης.

Ὁ κατασκευαστὴς Κυπριανὸς Χ. Εὐαγγελίδης εἶνε ἐκ τοῦ γνωστοῦ καὶ φημισμένου ὀργανοποιείου τῶν Ἀθηνῶν «Εὐαγγελίδου.»

Τιμαὶ συγκαταβατικαί.

Ὅλαι καὶ ὅλοι οἱ καλαίσθητοι τὰ Μανδολῖνα, τὲς Κιθάρες, τὰ Βιολιά σας, κτλ. ἀπὸ τοῦ Εὐαγγελίδου. (5.)

Ὑφάσματα Κυρηνείας.

Οἱ ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς Νήσου, ὅπου δὲν ὡρίσθησαν ἀνταποκριταί, θέλοντες ἐκ τῶν περιφήμων **Κερηνειωτικῶν ἁλατζῶν** ἄς ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν μόνον ἰδιοκτήτην κ. Νικόλαον Χρ. Οἰκονόμου, εἰς Κυρήνειαν.

Δείγματα ἀποστέλλονται ταχυδρομικῶς ἅμα τῇ ζητήσει.

Ἀνὰ Τὴν Γῆν

ΕΘΙΜΑ ΑΡΑΧΝΩΝ.

Εἰς τὰ δάση τῆς Ἰάβας ὑπάρχουσιν ἀράχναι τῶν ὁποίων αἱ ἱστοὶ εἶνε τόσον δυνατοὶ ὥστε ἀπαιτεῖται μαχαίρι διὰ νὰ τοὺς κόψῃ κανείς. Ἡ ἀράχνη δὲ τοῦ Τεξὰς ὑφαίνει ἀερόστατον 4 ποδῶν μήκους καὶ 2 πλάτους, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖ ὡς μεταφορικὸν μέσον δι' ἑαυτὴν καὶ τὴν οἰκογένειάν της Τὸ δένει ἐπὶ ἑνὸς δένδρου διὰ μιᾶς καὶ μόνης κλωστῆς, τὴν ὁποίαν κόπτει ὅταν ἐπιθυμήσῃ νὰ τὸ θέσῃ εἰς κίνησιν, καὶ ταξιδεύει οὕτω εἰς χώρας μακρινάς. Ἡ θηλυκὴ ἀράχνη, ἡ ὁποία πάντοτε εἶνε μεγαλυτέρα τῆ ἀρσενικῆς, ἐξομολύνει κάθε οἰκογενειακὴν διαφωνίαν μὲ τὸν σύζυγόν της καταπίνουσα αὐτὸν αὐτοστιγμί.

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΣ

Οἱ Κινέζοι τῆς πόλεως Λιὲν Τσάου διέπραξον ἐσχάτως φρικώδεις βαρβαρότητας κατὰ τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων ἀμερικανῶν ἱεραποστόλων. Καθὼς διηγεῖται ὁ Δρ. Μάχλ, διασωθεὶς ἱεραπόστολος, ὁ ὄχλος συνέλαβε τὴν δεσποινίδα Τσέσνατ καὶ τὴν σύζυγόν του καὶ τὰς ἐξέθεσεν εἰς κοινὴν θέαν ἐντὸς Κινεζικοῦ ναοῦ. Κατόπιν ἐξεσφενδόνισαν τὴν δεκαετῆ θυγατέρα του ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ.

Τὴν δεσποινίδα Τσέσνατ ἀπεγύμνωσαν καὶ ἔρριψαν ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ ἐνῷ δὲ ἦτο μέσα εἰς τὸ νερὸ διετρυπήθη θανασίμως ὑπὸ Κινέζου δι' ἁλιευτικοῦ κάμακος, καὶ ἡ θυγάτηρ του ὡσαύτως εἰς τὴν κεφαλήν. Ἡ δὲ κυρία του ἐλιθοβολήθη μέχρι θανάτου, ἀπεγυμνώθη καὶ ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμόν.

Ὁ ὄχλος ἐξέθισε τὸν κ. καὶ τὴν κυρίαν Πέαλ ἐπὶ δεκαπέντε λεπτὰ γυμνούς, καὶ κατόπιν διὰ ροπάλου ἐθανάτωσε τὸν σύζυγον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς συζύγου του, θανατώσας μετὰ ταῦτα καὶ αὐτὴν ὁμοίως.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΦΑΡΣΑ ΕΙΣ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟΝ.

Μία ἱστορία ἐχουσὰ ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς γαλλικῆς φάρσας ἀπὸ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν τόσην εὐθυμίαν εἰς τὸ θέατρον, ἦλθεν ἐσχάτως εἰς γνῶσιν τῆς ἀστυνομίας τῶν Παρισίων.

Πρό τινων μηνῶν ἕνας Γάλλος ἐπαρχιώτης ἐργοστασιάρχης, ἐνῷ εὑρίσκετο εἰς ἐπίσκεψιν τῆς ἐν Λιέγῃ ἐκθέσεως ἐγνωρίσθη μὲ τὴν δεσποινίδα Μιριάμ, γαλλίδα ἀοιδὸν καφὲ σαντάν, ἡ ὁποία καὶ τὸν ἐξετρέλλανεν. Ἡ δεσποσύνη ἦτο σπατάλων διαθέσεων, καὶ ὁ ἐργοστασιάρχης ἀφοῦ μετέβη μαζί της εἰς τὸ Παρίσι ἐπέστρεψεν εἰς τὸ σπίτι του πτωχότερος κατὰ 400 ἀγγλικὰς λίρας τὰς ὁποίας ἐξεκοκκάλισε μαζί της ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν.

Ἀκολουθῶν τὴν φωνὴν τῆς καρδίας του ὁ ἐργοστασιάρχης ἔκαμε τόσα ταξίδια εἰς τὸ Παρίσι «διὰ σπουδαιοτάτας ὑποθέσεις» ὥστε ἡ σύζυγός του συνέλαβεν ὑποψίας καὶ κατὰ μίαν περίοδον ἀπουσίας του, ἤνοιξε τὸ γραφεῖόν του καὶ εὗρε μίαν δέσμην ἐπιστολῶν ἀπὸ τὴν καλλιτέχνιδα τοῦ καφωδείου. Βαθύτεραι ἀνασκαφαὶ τῆς ἔφεραν εἰς φῶς μὲ τὸ γράψιμον τοῦ συζύγου της, ἕνα κατάλογον συναλλαγμάτων πληρωθέντων εἰς τὴν τραγουδίστριαν, καὶ ἀνερχομένων ἐν ὅλῳ εἰς 1,200 στερλίνας.

Ἡ σύζυγος τοῦ ἐργοστασιάρχου ἔγραψεν ἀμέσως πλήρη ἀφήγησιν τοῦ γεγονότος πρὸς τὸν εἰκοσιτριετῆ υἱόν της, σπουδαστὴν τῆς ἰατρικῆς εἰς Παρισίους.

—Ὁ πατήρ σου μᾶς καταστρέφει μὲ τὸ πλᾶσμα αὐτό, τοῦ ἔγραφε καὶ παρεκάλει τὸν υἱόν της νὰ ἴδῃ τὴν γυναῖκα καὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ τὴν πείσῃ νὰ θέσῃ ἕνα τέλος εἰς τὰς σχέσεις της μὲ τὸν ἐργοστασιάρχην.

Πλήρης ἱερᾶς ἀγανακτήσεως ὁ υἱὸς ἔσπευσε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν δεσποινίδα Μιριάμ, ἡ ὁποία ὅμως χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἐρωτεύθη μὲ τὸν νέον. Ἐκεῖνος, ἐπίσης, εὗρεν ἑαυτὸν ἀνίσχυρο, ν' ἀντισταθῇ. Ἡ τραγουδίστρια ἐξηκολούθησε νὰ γράφῃ πρὸς τὸν πατέρα διὰ παράδες, καὶ μόλις ἔπαιρνε τὰ χρήματα τὰ ἐξώδευε μὲ τὸν υἱόν.

Ἡ μήτηρ τοῦ νέου δὲν ἠμπόρεσε πλέον νὰ τὸ ὑποφέρῃ καὶ μεταβαίνει στὸ Παρίσι μὲ τὸν σύζυγόν της. Ἐπεσκέφθησαν ὁμοῦ τὸν ἀστυνόμον, ὅστις ὅμως ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἦτο περίπλοκος καὶ ὅτι μόνον ἠθικὰς συμβουλὰς μπορεῖ νὰ δώσῃ εἰς τὰ δύο μέρη.

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ.

Διὰ τοὺς μικροὺς μαθητάς.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐσχάτως ἠγέρθη τὸ ζήτημα ἐὰν βιβλία περιέχοντα ὡραίους μύθους καὶ παραδόσεις καὶ παραμύθια εἶνε κατάλληλα ὡς ἀναγνωστικὰ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς στοιχειώδους παιδείας.

Ἡ ἐπικρατήσασα γνώμη εἶνε, ὅτι ναὶ μὲν τὰ βιβλία αὐτὰ εἶνε θαυμάσια διὰ τὴν παιδικὴν διάνοιαν, ἀλλὰ τὰ παιδιὰ πηγαίνουν εἰς τὰ σχολεῖα διὰ νὰ ἐξασκηθῶσι διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, καὶ νὰ μάθωσι πράγματα διὰ τῶν ὁποίων θὰ καταστῶσιν ὠφέλιμοι καὶ χρήσιμοι πολῖται. Ὁ καιρὸς των εἰς τὸ σχολεῖον παίρνῃ πολὺ γρήγορα· ἔχουσι πολλὰ νὰ μάθωσι τὰ ὁποῖα ἀξίζει νὰ ἠξεύρωσι, καὶ δὲν εἶνε φρόνιμον, σκόπιμον ἢ ἐπωφελὲς κατὰ τὰς σχολικὰς ὥρας νὰ παίρνωσι τὸν καιρὸν των ἀναγινώσκοντα διηγήσεις ὡς ἡ τοῦ «Δράκου μὲ τὰ ἑπτὰ κεφάλια,» καὶ ἡ τῆς «Πεντάμορφης.» Εἶνε πολὺ καλύτερον νὰ μάθωσι κάτι περὶ τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, οἵτινες ἀπήρτισαν τὴν ἱστορίαν καὶ ἐμεγαλούργησαν εἰς τὸν κόσμον.

Τὰ παιδιὰ εἰς τὸ σχολεῖον εἶνε ἀνάγκη νὰ μανθάνωσι περισσοτέραν ἀλήθειαν ἤτις εἶνε παροδοξωτέρα τῶν μύθων. Τὰ παιδιὰ τῆς σήμερον εἶνε τὸ ἔθνος τῆς αὔριον.

Πάντοτε εἶνε καλὸν διὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ νὰ πετῶσιν εἰς τοὺς τόπους τῶν μύθων. Καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τὰ βλάπτῃ τὸ νὰ ζωγραφίζουν χαρωπά, εὐτυχῆ ἀντικείμενα εἰς ἰδανικὸν περιβάλλον. Ἡ ἱστορία ὡσαύτως πρέπει νὰ διδάσκεται ὑπὸ μορφὴν ἑλκυστικήν, ἐν γένει δὲ παιδιὰ χωρὶς ὀλίγην ἀνησιάν θὰ ἦσαν μελαγχολικὰ μικρὰ πλάσματα.

Η ΑΠΛΟΤΗΣ ΤΩΝ ΙΑΠΩΝΩΝ

Πῶς κυβερνᾶ τὸ σπίτι της ἡ Κυρία Τόγκο.

Ἀναμφισβητήτως οἱ Ἰάπωνες μαζὶ μὲ τὰς πολεμικάς των νίκας κατήγαγον καὶ ἠθικὰς νίκας ἐφ' ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ σήμερον ὅλα τὰ παλαιὰ ἔθνη τὰς ἀρετὰς αὐτῶν λαμβάνουσιν ὡς πρότυπον. Ὁ Λόρδος Ρόζβερυ, γράφων ἐσχάτως, συνιστᾷ εἰς τὸν ἀγγλικὸν λαόν, ἐὰν θέλῃ νὰ διατηρηθῇ ἀκμαῖος, νὰ μιμηθῇ τὸ εἶδος τῆς φιλοπατρίας τοῦ ἰαπωνικοῦ λαοῦ ὅστις ὑπὲρ πάντα κομματισμὸν θέτει τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος. Αἱ Ρωσσικαὶ πάλιν ἐφημερίδες, ἀναδημοσιεύουσαι ἄρθρον ἰαπωνικοῦ φύλλου περιγράφον τὸν τρόπον τῆς ζωῆς τῶν ἐπιφανῶν ἐν Ἰαπωνίᾳ προσώπων ἰδίᾳ δὲ τοῦ Ναυάρχου Τόγκο, ὁμολογοῦν ὅτι τὰ ρωσσικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα ἀποτελοῦσι καταπληκτικὴν ἀντίθεσιν, εὔχονται δὲ ὅπως οἱ Ρῶσσοι χρησιμοποιήσουν τὸ παράδειγμα, ρυθμίζοντες τὸν βίον των ἀναλόγως.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξ ἀρχῆς δύναται νὰ φανῇ περίεργον εἶνε τὸ ὅτι ἐν Ἰαπωνίᾳ ἕκαστος ἀνὴρ, ἀνεξαρτήτως κοινωνικῆς θέσεως, παραδίδει ὅλον τὸ ἐκ τῆς ἡμερησίας ἐργασίας του κέρδος εἰς τὴν σύζυγόν του, ἥτις ἐκπληροῖ καθήκοντα ταμίου τῆς οἰκίας.

Τοῦτο ὅμως θὰ θεωρηθῇ πολὺ φυσικὸν, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐν Ἰαπωνίᾳ ὁ μισθὸς καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν μεγάλων βαθμούχων εἶνε ἐκτάκτως γλίσχρος. Ὁ Ἰάπων ὑπουργὸς ἢ στρατηγὸς διοικητὴς λαμβάνει τόσον μισθὸν, ὅσον παρὰ τοῖς Ρώσσοις λαμβάνει εἰς μεσαίας τάξεως κυβερνητικὸς ὑπάλληλος. Εἰς ὅλην τὴν στρατιωτικὴν καὶ πολιτικὴν ἱεραρχίαν ἐν Ἰαπωνίᾳ οὐδεὶς ὑπάρχει ὅστις λαμβάνει μισθὸν ἀνώτερον τῶν 950 λιρῶν ἀγγλικῶν κατ' ἔτος.

*

Ὡς παράδειγμα οἰκογενειακοῦ βίου ἐν Ἰαπωνίᾳ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὁ Ναύαρχος Τόγκο, ὅστις τώρα εἶνε ὁ δημοτιλώτερος ἀνὴρ καθ' ὅλην τὴν Ἰαπωνίαν. Ὁ μισθός του μὲ τὰς ἰδιαιτέρας ἀμοιβάς, αἱ ὁποῖαι ὡρίσθησαν εἰς αὐτὸν διὰ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα του ἐκδουλεύσεις, συμποσοῦται ἐν ὅλῳ εἰς 950 λίρας στερλίνας. Καὶ αὐτὸς ἐπίσης παραδίδει ὅλον τοῦτο τὸ χρηματικὸν ποσὸν εἰς τὴν σύζυγόν του, ἡ ὁποία χωρίζει διὰ τὸν Ναύαρχον 7 1/2 λίρας τὸν μῆνα διὰ τὰ ἀτομικά του ἔξοδα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀφιεροῖ εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ οἴκου καὶ τὴν ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων των.

Ὁ Ναύαρχος Τόγκο κατοικεῖ ἐν Τόκιο, εἰς μικρὸν οἰκίσκον, περικυκλούμενον ὑπὸ ἄλσους. Ὁ οἰκίσκος του οὗτος κατ' οὐδὲν διακρίνεται μεταξὺ τῶν λοιπῶν οἰκιῶν τοῦ Τόγκο. Ἡ οἰκογένεια τοῦ ναυάρχου ἀποτελεῖται ἐκ τῆς συζύγου του καὶ τῶν τεσσάρων τέκνων του.

Ἡ ἁπλότης τῆς ζωῆς τῆς οἰκογενείας αὐτῆς εἶνε ἀξιοθαύμαστος. Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Τόγκο, θυγάτηρ τοῦ Κόμητος Καϊγέδο, ἔχει μόνον μίαν ὑπηρέτριαν, τὸ δὲ μεγαλύτερον μέρος τῶν οἰκειακῶν ἔργων ἐκτελεῖ διὰ τῶν ἰδίων της χειρῶν.

Ἐντὸς τῆς οἰκίας δὲν ὑπάρχει πολυτέλεια, ὅπως τὴν ἐννοοῦσιν οἱ εὐρωπαῖοι. Τὰ ἐπιπλα εἶνε ἐκτάκτως ἁπλᾶ. Ἐν τούτοις καὶ μέσα εἰς τὸ σπίτι καὶ εἰς τὸ περίξ αὐτοῦ κηπάριον παρατηρεῖται πληθώρα ἀνθέων, μαρτυρούντων τὴν καλαισθησίαν τῆς οἰκοδεσποίνης.

Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκίας διακρίνεται διὰ τὴν ἄκραν καθαριότητα καὶ φιλοκαλίαν, καὶ εἶνε τακτοποιημένον κατὰ τὸν ἰαπωνικὸν τρόπον. Αἱ κομψαὶ κλῖναι τῶν μικρῶν εἶνε τὰ μόνα εὐρωπαϊκὰ ἐπιπλα, αὐτὴ δὲ ὁ Τόγκο καὶ ἡ σύζυγός του προτιμοῦν νὰ κοιμῶνται ἐπὶ ψιάθων, πλεκομένων ἐξ ἰαπωνικῶν πευκῶν, μὲ ξύλινα προσκεφάλαια.

Ἡ οἰκογένεια Τόγκο δὲν ἔχει οὔτε ἵππους, οὔτε ἄλλα μεταφορικὰ μέσα, οὔτε ἀκόμη συνήθη ἅμαξαν. Μόνον κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου ἠγοράσθη δι' ἐράνων τοῦ λαοῦ.... ἓν ποδήλατον, τὸ ὁποῖον προσεφέρθη εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Τόγκο, «διὰ νὰ δύνατοι νὰ φέρῃ ταχύτερον τὰς ἐπιστολὰς τοῦ πατρός του ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον.»!

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ

Πότε θὰ σβεσθῇ ὁ ἥλιος.

Κατά τινα ἄγγλον ἀστρονόμον, ὅστις πρό τινων ἡμερῶν ἔκαμε διαλέξεις περὶ τῆς τελευταίας ἐκλείψεως τοῦ ἡλίου, μία ἐκ τῶν νεωστὶ παρατηρηθεισῶν κηλίδων τοῦ ἄστρου τῆς ἡμέρας ἦτο τόσον μεγάλη, ὥστε ἡ γῆ ἠδύνατο νὰ περιστρέφεται ἐκεῖ μέσα καὶ θὰ ἔμενε καθαρὸν διάστημα τριγύρω της χίλιων μιλίων!

Ὁ αὐτὸς ἀστρονόμος ἔλα φέρῃ παράδειγμα τῆς ἀνυπολογίστου δυνάμεως τῆς βαρύτητος ἐπὶ τοῦ ἡλίου, εἶπεν ὅτι εἷς ἄνθρωπος ἐκεῖ ἐπάνω θὰ ἐβάρυνε δύο καὶ ἥμισυν τόνους καὶ θὰ ἤρχει ἁπλῶς ὄχι νὰ πέσῃ ἀλλὰ νὰ ἐξαπλωθῇ κάτω διὰ νὰ γίνῃ συντρίμματα ἀπὸ τὸ βάρος του.

Ὁ ἥλιος συστέλλεται ὁλονὲν, βραδύτατα ὅμως, καὶ ὑπολογίζεται ὅτι ἐντὸς εἴκοσι ἑκατομμυρίων ἐτῶν, δὲν θὰ δύναται νὰ θερμάνῃ τὴν γῆν.

Εἰς μίαν τῶν φωτογραφιῶν τῆς τελευταίας ἐκλείψεως, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ὁ ἀστρονόμος οὗτος ἐπὶ ἀτμοπλοίου ἐν τῇ Μεσογείῳ, ὑπάρχουσι σημεῖα τὰ ὁποῖα πιστεύει ὅτι εἶνε κύκλοι καπνοῦ ἐκτινασσομένου ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἡλίου χίλια μίλια ὑψηλά.

* * * *

Νέα μεγάλη ἐφεύρεσις.

Εἰς Βιλβάο τῆς Ἱσπανίας ἔγιναν ἐσχάτως λίαν ἐνδιαφέροντα πειράματα. Ἐπρόκειτο νὰ ἀποδειχθῇ ἐὰν μία λέμβος ἠμποροῦσε νὰ κινηθῇ καὶ διοικηθῇ δι' ἠλεκτρισμοῦ ἐνεργοῦντος μακρόθεν. Δηλαδὴ, ἐὰν οἱ ἕλικες αὐτῆς ἠδύναντο νὰ ἐργασθῶσι δ' ἠλεκτρικῶν κυμάτων μεταδιδαζομένων ἄνευ σύρματος.

Τὰ πειράματα θεωροῦνται ἐπιτυχόντα μεγάλως, ὁ δὲ ἐφευρέτης, Σενὸρ Τόρρες Κουεβέδο, νομίζει ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς ἀεροστατα.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΗΜΑ

Οἰκονομέα—Ἀποταμίευσις, Πλοῦτος.

Πώλησις τῶν ἀσφαλεστέρων Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν δι' ἀντιπροσωπείας σεβαρῶν Τραπεζιτικῶν Οἴκων, διὰ μηνιαίων δόσεων καὶ μὲ τὴν παραχώρησιν τῆς τύχης τῆς Ὁμολογίας ἀπὸ τῆς προκαταβολῆς, ὡς καὶ τῶν τοκομεριδίων.

Ἀκρίβεια, Τάξις, μετὰ πάσης εὐκολίας περὶ τὴν πληρωμὴν ἐναντι πάντοτε ἀποδείξεως, θέλουσι συνοδεύει τὴν ὅλην ἐργασίαν.

Πᾶσα σχετικὴ πληροφορία παρέχεται πρεθύμως καὶ ἀμέσως.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον :—

Κ. ΜΟΥΧΤΑΡΗΝ,
Λεμεσόν.

Χοροδιδασκαλεῖον

Ἀντωνίου Ε. Συμεωνίδου.

Ὁ κ. Συμεωνίδης ἐδίδαξε τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς χοροὺς ἐπὶ 17 ἔτη ἐν Λεμεσῷ, προτίθεται δὲ ἐφέτος νὰ διδάξῃ αὐτοὺς ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἡ σάλα τοῦ χοροῦ κεῖται παρὰ τὴν οἰκίαν Χρ. Γεωργιάδου, συνεχείᾳ Τρεπεώτου (ἀντὶ, ὡς εἶχεν ὁρισθῇ, ἀπέναντι τοῦ Κυπριακοῦ Συλλόγου.)

Τὰ μαθήματα καὶ αἱ ἀσκήσεις ἤρχισαν ἀπὸ τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, 8 μ.μ, θὰ ἐξακολουθοῦν δὲ καθ' ἑκάστην ἑσπέραν.

Ὁ χορὸς δὲν εἶνε μόνον ὑγιεινὴ ἄσκησις, ἀλλὰ σύναμα καὶ ἡ εὐγενεστέρα διασκέδασις. Ἡ ἀλήθεια αὐτὴ γενικῶς ἀναγνωρίζεται, καὶ οἱ ἀγνοοῦντες χορὸν πολλάκις θὰ ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ στενοχωρηθῶσι διὰ τὴν ἄγνοιαν τοσον οὐσιώδους συστατικοῦ τῆς στοιχειωδεστάτης πλέον σήμερον ἀνατροφῆς καὶ κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς.

Καινουργὴς Βικτώρεα.

Ὑπηρεσία ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὸν σιδηρ. σταθμόν.

Ὁ περιποιητικὸς ἁμαξηλάτης Γιάγκος Ζάγκουλος, προμηθευθεὶς ἐσχάτως ὡραιοτάτην καὶ καινουργῆ βικτώριαν ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια τῶν Ἀθηνῶν, θέτει αὐτὴν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κοινοῦ Λευκωσίας. Ἐκτελεῖ ἰδίως τὴν ὑπηρεσίαν μεταξὺ τοῦ σιδηροδρομικοῦ Σταθμοῦ καὶ τῆς πόλεως. Σταθμεύει διαρκῶς ἀπὸ τῆς 6 1/2 π. μ. παρὰ τὸ Καρενεῖον Σαριπόλου. Τὰ ἁμαξαγώγιά του εἶνε συγκαταβατικώτατα.